HİZMETE ÖZEL

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLI
SAHİL GÜVENLİK KOMU ANLIĞI
ANKARA

SGYY 164-2
(Cilt-6)

SAHİL GÜVENLİK KOMUTANLIĞI
MUHAFIZ
ER MESLEK REHBERİ

ANKARA
GENELKURMAY BASIMEVİ

HİZMETE ÖZEL

GENELKURMAY BASIMEVİ
YAYIN NUMARASI:2009/

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
SAHİL GÜVENLİK KOMUTANLIĞI
ANKARA

PER : 1440-1-09/Per.Atm.D.Uzm.Erb.Ş. 25 Haziran 2009

KONU : SGYY 164-2 Cilt-6 Sahil Güvenlik Komutanlığı
Er Meslek Rehberi (Muhafız)

B A Ş E M İ R

1. Sahil Güvenlik Komutanlığı Muhafız Er Meslek Rehberi SGYY 164-2 Cilt-6 yeni yayın olarak hazırlanmıştır.

2. Bu rehber yayım tarihinden itibaren yürürlüğe girecektir.

3. Rehber ile ilgili varsa görüş ve öneriler, zamana bağlı kalınmaksızın Yayın Geliştirme Öneri Çizelgesi ile Sahil Güvenlik Komutanlığına gönderilecektir.

(İMZALI)
Atilla KEZEK
Tümamiral
Sahil Güvenlik Komutanı

TALİMAT

1. SGYY 164-2 Cilt-6 Sahil Güvenlik Komutanlığı Er Meslek Rehberi (Muhafız);

a. Bot seviyesine kadar yayımlanacak ve bilmesi gereken prensibine göre işlem görecek,

b. Gizlilik derecesine uygun olarak TSK Arşiv Yönergesine göre;

(1) Kilitli dolaplarda muhafaza edilecek,

(2) Kullanılmadığı zaman açıkta, masa üzerinde veya yetkisiz kişilerin eline geçmesine sebebiyet verilecek yerlerde bırakılmayacaktır.

2. Bu talimat hükümlerine aykırı davrananlar veya talimat hükümlerinin uygulanmasında ihmal ya da kusuru görülenler hakkında idari ve adli işlem yapılacaktır.

3. Bu Er Meslek Rehberinin;

a. Sorumlu birimlere kadar yayımlanması,

b. Gizlilik derecesine uygun olarak kilitli dolaplarda muhafaza edilmesi,

c. Yetkisiz kişilerin eline geçmesine sebebiyet vermeyecek gerekli tedbirlerin alınması,

diğer kamu kurum ve kuruluşlarının tensiplerine maruzdur.

DEĞİŞİKLİK NU:01-12

(BU SAYFA BOŞ BIRAKILMIŞTIR)

DAĞITIM ÇİZELGESİ

GEREĞİ	MİKTARI
SG Marmara ve Boğazlar Bölge Komutanlığına	2
SG Ege Deniz Bölge Komutanlığına	2
SG Akdeniz Bölge Komutanlığına	2
SG Karadeniz Bölge Komutanlığına	2
SG Eğitim ve Öğretim Komutanlığına	2
SG Hava Komutanlığına	2
SG İkmal Merkezi Komutanlığına	2
SG Marmara ve Boğazlar Onarım Destek Komutanlığına/İSTANBUL	1
SG Karadeniz Onarım Destek Komutanlığına/SAMSUN	1
SG Ege Deniz Onarım Destek Komutanlığına/İZMİR	1
SG Karadeniz İkmal Destek Komutanlığına/SAMSUN	1
SG Trabzon Grup Komutanlığına	1
SG Amasra Grup Komutanlığına	1
SG Çanakkale Grup Komutanlığına	1
SG Marmaris Grup Komutanlığına	1
SG Antalya Grup Komutanlığına	1
SG İskenderun Grup Komutanlığına	1
SG Samsun Hava Grup Komutanlığına	1
SG Antalya Hava Grup Komutanlığına	1

DAHİLİ DAĞITIM	MİKTARI
Personel Başkanlığına	1
Karargah Destek Kıtalar Komutanlığına	1
STOK	20

DEĞİŞİKLİK KAYIT ÇİZELGESİ

DEĞİŞİKLİK EMRİNİN			KONUSU	DEĞİŞİKLİĞİ İŞLEYENİN		
Sıra No	Tarih-Sayısı	İşlem Tarihi		Rütbe ve Sicili	Adı ve Soyadı	İmzası

YAYIN GELİŞTİRME ÖNERİ ÇİZELGESİ

KİME SAHİL GÜVENLİK KOMUTANLIĞI PERSONEL BAŞKANLIĞINA

KİMDEN

BİRİNCİ KISIM
Y A Y I N I N

Seri Numarası	A d ı	Basım Yeri ve Tarihi	Sayfa	Madde/ Fıkra/ Bent	Satır	Yapılacak İşlem (İptal, İlave veya değişiklik)
SGYY 164-2 (Cilt-6)	Muhafız Er Meslek Rehberi	ANKARA 2009				

ÖNERİLEN ŞEKİL :

İKİNCİ KISIM
G E R E K Ç E

İMZA :

NOT : Her öneri için ayrı bir form doldurulur.

İÇİNDEKİLER

BİRİNCİ BÖLÜM

GENEL ESASLAR

		SAYFA NUMARASI
1.	Amaç	1-1
2.	Kapsam	1-1
3.	Tanımlar ve Kısaltmalar	
4.	Esaslar	1-1
5.	Yetki ve Sorumluluklar	1-1

İKİNCİ BÖLÜM

BİRİNCİ KISIM

İÇ GÜVENLİK

1.	Tanımlar	2-1-1
2.	Muhafız Erbaş/Erlerin Görevleri	2-1-2
3.	Askerin Silah Kullanma Yetkileri	2-1-2
4.	Nöbetçi İken Sorumluluk Bölgesini Gözetlemek	2-1-4
5.	Nöbet Kulübesindeki Telefonun Kullanılması	2-1-4
6.	Telsizle Haberleşme	2-1-4
7.	İşaretle Haberleşme	2-1-5
8.	Hazır Kıta Kuruluşu	2-1-5
9.	Yanaşık Düzen Eğitimi	2-1-7
10.	Muharebe Eğitimi	2-1-16
11.	Mekanik Nişancılık ve Bakım Eğitimi	2-1-21
12.	Nöbetçi ve Devriyelerin Tekmil Vermesi	2-1-34
13.	Nöbetçinin Diğer Bir Nöbetçiyi Koruması	2-1-35
14.	Parola ve İşaretin Kullanılması	2-1-35
15.	Muhtelif Aramalar	2-1-35
16.	Saygı ve Emniyet Nöbetçisinin Hareket Tarzları	2-1-38
17.	Araç Muhafızının Görevleri	2-1-39
18.	Kargaşalık Bastırma Düzenlerinde Hareket Tarzları	2-1-39

İKİNCİ KISIM

TÖRENLER

1.	Törenle İlgili Tanımlar	2-2-1
2.	Saygı Nöbetçileri	2-2-2
3.	Flamaların Bulundurulacağı Yerler ve Taşıma Şekilleri	2-2-4
4.	“A” Tipi Askeri Tören	2-2-6
5.	“B” Tipi Askeri Tören	2-2-6
6.	“C” Tipi Askeri Tören	2-2-6
7.	Cenaze Törenleri	2-2-6

BİRİNCİ BÖLÜM

GENEL ESASLAR

1. AMAÇ:

Bu rehberin amacı Sahil Güvenlik Komutanlığı bağlısı kara birliklerinde görev yapan Muhafız sınıfındaki erlerin görevlerine yönelik olarak bilmesi gereken bilgilerin bir rehber içerisinde bulundurulmasını sağlamaktır.

2. KAPSAM:

Bu rehber; Sahil Güvenlik Komutanlığı bağlısı kara birliklerinde görev yapan Muhafız sınıfındaki erleri kapsar.

3. TANIMLAR VE KISALTMALAR :

Tanım ve kısaltmalar her konu başı ve içinde açıklanmıştır

4. ESASLAR:

Bu rehber Muhafız sınıfındaki erlerin görev envanterine yönelik olarak görevleri ve bu görevleri yapabilmesi için neleri bilmesi gerektiği dikkate alınarak hazırlanmış olup, erlerin eğitiminde rehber yayın olarak kullanılacaktır.

5. YETKİ VE SORUMLULUKLAR:

Bu rehberin Muhafız sınıfında görev yapan erler tarafından okunması, tekrar ettirilmesi ve uygulamalı olarak öğretilmesi her seviyedeki Komutanlıkça sağlanacaktır.

(BU SAYFA BOŞ BIRAKILMIŞTIR)

İKİNCİ BÖLÜM

BİRİNCİ KISIM

İÇ GÜVENLİK

1. TANIMLAR:

a. Nöbet :

Askerlikte müşterek hizmetlerin yapılmasını ve devamlılığını sağlamak maksadıyla, bu hizmetlerin belli bir sıra ve süreyle Subay, Astsubay, Askeri Öğrenci, Uzman Erbaş, Erbaş ve Erlerle Silahlı Kuvvetler teşkilatı içinde görevde bulunan sivil şahıslar tarafından yapılmasıdır.

b. Nöbetçi :

Nöbet hizmetinin yapılması için görevlendirilen şahıstır. Kıta'larda, karargahlarda ve askeri kurumlarda nöbet hizmetine tabi tutulacak personelin kimler olacağı, nöbet hizmetlerinin şekli ve nöbetçilere ait vazifeler talimatlarla belirlenir.

c. Nöbet Çeşitleri :

Birliğin büyüklüğüne ve yerleşme durumuna bağlı olarak,

(1) Nöbetçi Çavuş
(2) Nöbetçi Onbaşı
(3) Emniyet Nöbetçileri
(4) Koğuş Nöbetçi Onbaşı
(5) Lumbarağzı Nöbeti.
(6) Cephanelik, Benzinlik, Depo, Ambar, Mutfak, Garaj Nöbeti.
(7) Santral, Telefon, Telsiz Nöbeti.
(8) Elektrik Santralı Nöbeti.
(9) Kışla ve Ordugahlarda çıkarılan iç ve dış devriyeler.
(10) Nöbetçi şoför gibi nöbetler tutulur.

ç. Nöbet Genel Talimatı:

Nöbetçi nöbet yerinde uyumaz, oturmaz, bir yere yaslanmaz, daima uyanık ve tetikte bulunur. Bir şey yemez, içmez, şarkı söylemez, ıslık çalmaz, silahını bırakmaz ve kendine verilen cephaneyle oynamaz. Vakurdur, haysiyetine yakışmayacak işler yapmaz. Geceleyin kendine yaklaşan ve yakınından geçen şahıslara parola sorar. Parolayı bilmeyenleri, nöbet sahasına girmek isteyenleri, düdük çalmak veya silahıyla havaya ateş etmek suretiyle diğer nöbetçilere haber verir, yardım ister.

d. Nöbet Özel Talimatı:

Nöbet yerinin özelliğine bağlı olarak, nöbet genel talimatına ilaveten her nöbet yerinde özel nöbet talimatı bulunur. (Bir Numaralı Nöbetçi Kulübesi Özel Nöbet Talimatı, Cephanelik Nöbetçisi Özel Nöbet Talimatı gibi).

2. MUHAFIZ ERBAŞ/ERLERİN GÖREVLERİ:

a. Nöbet hizmetlerini uygular.

b. Askerin silah kullanma yetkileri dahilinde silah kullanma usullerini uygular.

c. İnsan ve araç arama görevlerini icra eder.

ç. Araç muhafızı görevlerini icra eder.

d. Emniyet nöbetçisinin görevlerini uygular.

e. Hazır kıt'a görevlerini icra eder.

f. Saygı nöbetçisinin görevlerini uygular.

g. Flama taşıma görevlerini icra eder.

ğ. Tören görevlerini icra eder.

h. Trafikçi er görevlerini icra eder.

ı. Korumaya yönelik görevleri icra eder.

i. İnzibat görevini icra eder.

3. ASKERİN SİLAH KULLANMA YETKİLERİ:

a. Silah Kullanmasını Gerektiren Haller:

İç Hizmet Kanunu Madde 87'ye göre askerler karakol, karakol nöbetçisi, devriye veya nakliyat muhafazası hizmetlerinde asayişi temin için görevlendirildiklerinde,

(1) Bu hizmetlerden birini yaparken müessir bir fiil ile taarruza uğranıldığı veya müessir bir fiil veya tehlikeli bir tehdit ile bu hizmetlerin yapılmasına mukavemet edildiği takdirde bu taarruz ve mukavemetleri gidermek için,

(2) Bir taarruz veya mukavemete hazırlanan ve silahını veya mukavemete elverişli bir aleti bırakmaya davet edildiği halde, bu davete derhal itaat etmeyen ve yahut bıraktığı silahı veya aleti tekrar eline almaya davranan veya alan kimseyi itaate zorlamak için,

(3) Bu kanunun 80 ve 81'inci maddeleri gereğince muvakkaten yakalanan bir şahsın veyahut muhafaza ve şevki kendisine tevdi edilmiş olan bir tutuklunun veya hükümlünün kaçması veya kaçmaya teşebbüs etmesi ve verilecek dur emrini dinlemediği görüldüğünde başka türlü ele geçirilmesi mümkün olmadığı takdirde yakalanması için,

(4) Kendi muhafazasına tevdi edilmiş olan insan, her türlü eşyaya karşı vuku bulan taarruzu defetmek için,

(5) Bu maddede sayılan görevleri yaparken askere karşı, sözle yapılan sataşma veya hareketlerin bertaraf edilmesi sırasında mukavemet, taarruz, müessir fiil veya tehlikeli bir tehditle karşılaşıldığında bu halleri gidermek için silah kullanmaya yetkilidirler.

b. Silah Kullanma Derecesi:

İç Hizmet Kanunu Madde 87'de yazılı hizmetlerin yapılması sırasında silah kullanılması için başkaca bir çare kalmaması veya zaruret olması şarttır.

(1) Şahıs veya topluluk silahsız ise; mukavemet, taarruz, müessir fiil veya tehdidin derecesine iner. Hazır Kıta Komutanı gerekli uyarmayı yaparak silah kullanacağını ihtar eder. ihtara itaat edilmezse bunu sağlayacak dereceden başlamak üzere silah kullanılır.

(2) Şahıs veya topluluk silahlı veya taarruzu önemli derecede etkili kılacak şekilde aletleri taşıyorsa, silah veya aletlerin bırakılması ihtar olunur. Tecavüz, taarruz veya mukavemet buna rağmen devam ederse itaati sağlayacak dereceden başlamak üzere silah kullanılır.

c. Silah Kullanma Tarzı :

(1) Silah çeşitlerine göre etkili olabilecek şekilde kullanılır. Önce kesici ve dürtücü silahlar ile ateşli silahlar hedefe tevcih edilir, önce ateşli silahların dipçik ve kabzaları kullanılır daha sonra kesici, dürtücü ve ateşli silahlar bir fiil kullanılır.

(2) Silah kullanmak mutlaka ateş etmek değildir. Ateş etmek son çaredir. Önce havaya ihtar atışı yapılır. Sonra ayağa doğru ateş edilir, mukavemet veya taarruza veyahut tehlikeli bir tehdide varan mukavemet hali devam ederse, hedef gözetilmeksizin ateş edilir.

ç. Ateş Emri ve Kendiliğinden Ateş Etmek :

(1) Ateş etmek bilhassa bunun için emir verilmiş olmasına bağlıdır.

(2) Ateş emri verilmemiş olsa dahi her asker silahını kullanabilir. Ancak silahını kullanacağı zaman ve kullanma derece ve tarzının tayini her olayın cereyan ettiği haller ve şartlar göz önünde tutularak silahını kullanacak asker tarafından bizzat taktir olunur.

d. Ateş Emri Vermeye Yetkili Makamlar :

(1) Bu maddede yazılı görevleri yapmak için birliğe görev veren üst komutan olay yerinde bulunuyorsa sözle ateş emri vermeye yetkilidir. Komutan, bu emri yazı ile teyit eder.

(2) Hazır Kıta Mangasına olay yerinde bulunan birlik komutanı veya Hazır Kıta/Tim Komutanı önceden emir verilmemiş olsa bile sözle ateş emri vermeye yetkilidir.

e. Sorumluluk :

(1) Her olayın cereyan ettiği haller ve şartlar göz önünde tutulmak kaydıyla bu madde hükümlerine göre silahını kullanan askere ve silah kullanma emrini veren birlik komutanına sorumluluk yüklenmez.

(2) Madde-88 : Silah kullanma yetkisini haiz bulunan her asker veya silah kullanma emrini vermeye yetkili her komutan kanunun tayin etmiş olduğu müsaadeleri yerinde ve zamanında kullanmaz veya silahlarından tamamıyla istifade etmezse fiilin mahiyetine göre cezalandırılır.

(3) Madde 87-89 ; da gösterilen hallerden başka hizmete ait bir vazifeyi yaparken maruz kaldığı bir mukavemeti bertaraf etmek veyahut askere veya askeri eşyaya karşı yapılan bir tecavüze karşı koymak için silah kullanmak zaruriyeti hasıl olursa, her asker silah kullanmaya salahiyetli ve vazifelidir.

(4) Madde-87, 89 ve 90'da gösterilen hallerden başka her asker, meşru müdafaa halinde silah kullanmaya salahiyetlidir.

4. NÖBETÇİ İKEN SORUMLULUK BÖLGESİNİ GÖZETLEMEK:

Gösterilen ve işaret edilen mevki asla terk edilmez. Müsaade edilmişse, nöbet yerinde emredilen mesafe içinde dolaşabilir.Daima etrafına bakar, dinler, gelip geçenlere dikkat eder. Vazifesi başından ölmedikçe ayrılmaz. Lüzumu halinde kıtasını ve komşu nöbetçileri, silah atmakla, işaretle, düdükle, alarm butonu ile, telefonla veya telsizle haberdar eder.

5. NÖBET KULÜBESİNDEKİ TELEFONUN KULLANILMASI:

Her nöbet kulübesinde haberleşmeyi sağlamak için bir tane telefon bulunur. Nöbetçi tarafından şüphe verici bir durumda birliği ile irtibatı sağlamak için kullanılır. Telefonda kısa ve öz olarak konuşulmalı ve karşı taraf söylenilen kelimeleri tam olarak anlayabilmelidir. Gerekirse hecelenir. Ancak telefonla özel görüşmeler yapılmaz, gizlilik dereceli konular görüşülmez ve telefon gereksiz yere meşgul edilmez.

6. TELSİZLE HABERLEŞME:

a. Telsiz işletmesinde genel kurallar :

(1) Göndermeye başlamadan dinleyin.

(2) Fazla ayar ve ses kontrolü yapmayın.

(3) Haberler açık, mümkünse yazılı olmalıdır.

(4) Açık, yavaş, normal cümlelerle konuşun eğer mesajı yazdırıyorsanız yazmasına yetecek aralıklarla konuşun.

(5) Gizliliğe riayet edin.

b. Sık sık kullanılan haberleşme kelimeleri şunlardır.

Burası	:Çağıran veya cevap veren istasyon.
Sizi Dinliyorum	:Göndermem bitti cevap bekliyorum.
Tamam	:Gönderme bitti cevap bekliyorum.
Anlaşıldı Tamam	: Yaptığınız göndermeyi tam aldım.
Heceliyorum	: Şimdi söylediğim kelimeyi heceliyorum.
Tekrar Söyleyiniz	: Anlaşıldı tekrar edin
Tekrar Söylüyorum	:…..den sonraki kelime … den sonrakini tekrar ediyorum.
Susma	: Göndermeyi durdurunuz susma tekrar emir verinceye kadar devam eder.
Susma kaldırılmıştır	: Susma telsiz susmasını veren Komutan veya İstasyon tarafından kaldırılır.

,

7. İŞARETLE HABERLEŞME:

Görerek muhabere birliklerde rahatlıkla kullanılabilir. Bu işaretler dost birlikleri tanımak, teşhis etmek ve önceden hazırlanmış haberleri kısa mesafelerden göndermek için uygundur. Görme işaretleri kolaylıkla yanlış anlaşılabilir ve düşman tarafından görülebilir. Aldatma ve karışıklığa sebep vermemek için düşman aynı işareti kullanabilir. Görüşün zayıf olduğu veya görüş şartlarının kapalı olduğu hallerde bu işaretlerin kullanılması sınırlıdır ve güvenlik nedeni ile yasaklanabilir. Bununla beraber bunlar telsiz veya telefon göndermelerinin dinlendiği tarzda dinlenemeyecekleri gibi özellikle telsiz susması sırasında yararlıdırlar. Çift yönlü okla gösterilen işaretler işaretin anlaşıldığı bildirilinceye kadar devamlı tekrarlanır. Tek yönlü okla gösterilen işaretler devamlı olarak değil işaretin gereği yapılıncaya kadar veya anlaşıldı işaretine kadar kısa fasıla ile yapılır.

8. HAZIR KITA KURULUŞU:

Hal ve durumun icap ettirdiği zamanlarda her kışla, konak ve ordugahta derhal kullanılmak üzere bir hazır kıt'a bulundurulur. Hazır Kıt' anın kuvveti ve görevleri bir talimat ile belirtilir. Hazır Kıtanın kuvveti bir mangadan az olamaz. Hazır Kıt'a gece dahi tam teçhizattı, silahlı olarak hazır bulunur. Hazır Kıt'anın nöbette uyku uyuyup uyumayacağı komutanlıkça emredilir.

a. Komutan Sorumluluğu :

(1) Silahlı Kuvvetler İstihbarata Karşı Koyma, Koruyucu Güvenlik ve İşbirliği Yönergesi (MY 114-1 A) ve T.S.K, İç Hizmet Kanunu ve Yönetmeliği gereğince birlik emniyetinin gerektirdiği zamanlarda Birlik Komutanlarınca gecikmeksizin hazır kıta teşkil edilmesi usul haline getirilecektir. Hazır Kıtanın kuvveti, muhtemel tehdit göz önünde bulundurularak Birlik Komutanınca tespit edilecektir.

Hazır Kıta;

(a) Erbaş/er mevcutları 100 kişi ve daha fazla olan birliklerde manga veya daha fazla mevcutlu,

(b) Erbaş/er mevcutları 100 kişiden daha az birliklerde ise, muhtemel tehdide müdahale edebilecek şekilde ve 6 kişi (1 Tim)'den az olmamak şartı ile teşkil edilecektir.

(2) Hazır Kıta personeli 24 saat esasına göre görev yapacaktır.

(3) Hazır kıtanın bütün erbaş ve erleri görev devam ettiği sürece nöbetçi olanlar dışında bir arada bulundurulacak, mümkün olduğu taktirde diğer personelden ayrı bir oda veya koğuşta ibate ettirilmesi sağlanacaktır.

(4) Hazır Kıta'nın, hazır kıta mahallinde veya diğer personelle birlikte ancak bu personelden ayrı bir bölümde topluca iaşesi sağlanacaktır.

(5) Hazır Kıta görevine tefrik edilen personel kendilerine ayrılan bölgede her an göreve hazır olacak ve bir olaya derhal müdahale edecek şekilde seferi teçhizatlı ve silahlı (mühimmatı dahil) bir şekilde bulundurulacaktır.

(6) Hazır Kıta personeli, seferi teçhizatlı ve silahlı olarak istirahat edecek ve gece istirahatta teçhizatlı olarak yatacaktır.

(7) Hazır Kıta personelinin silahı gündüz daima yanında, gece istirahatta birlik komutanının alacağı tertibe göre silahı derhal kullanabileceği yerde (silahlıkta) bulunması sağlanacaktır.

(8) Hazır Kıta personelinin görevlendirme süresi üç ayı geçmeyecektir. Her üç aylık periyotta Hazır Kıta personelinin 1/3'ünün değiştirilmesi esas alınacaktır.

(9) Hazır Kıta'nın;

(a) Personel mevcudu bir mangadan daha fazla ise üç vardiya,

(b) Personel mevcudu bir tim ile bir manga (dahil) arasında ise iki vardiya, şeklinde vardiyalar düzenlenecektir.

(c) Hazır Kıtada görev alacak erbaş/erlerin fiziki ve öğrenim durumları, bu görevi ifa edebilecek düzeyde olacaktır.

(10) Hazır kıtada görev yapacak erbaş/erlerin güvenlik soruşturması tamamlanmış ve müspet olacaktır.

(11) Hazır Kıt'alarda görevli erbaş ve erler 4 (Hazırlık), 5 (Güç Kazandırma) ve 6 (Gece Atışı) no'lu görevleri her 3 ayda bir icra ederler.

b. Eğiticinin Sorumluluğu :

(1) Eğitici subay ve astsubayların sorumluluğu hazır kıta personelini görevleri yapmak üzere eğitmektir.

(2) Eğitimler planlanırken hazır kıtanın nelere maruz kalabileceği önceden tespit edilecek ve eğitimler bu tespitlere göre gerçekçi bir şekilde yaptırılacaktır.

(3) Birlikte bulunan depo, cephanelik, benzinlik vb. kritik yerlere olabilecek tehdide karşı hazır kıtanın reaksiyon süresinin asgari seviyeye indirilmesi için sık sık tatbikatlar icra edilecektir. İcra edilecek tatbikatlarda muhtemel durumlara uygun olarak hazır kıta için baskın sağlamak, yanıltmak ve hazır kıtanın dikkati başka yere çekmek şeklinde gerekli tertipler ve düzenler alınarak hazır kıtanın bu gibi durumlara karşı hareket tarzlarının geliştirilmesi sağlanacaktır.

c. Hazır Kıta Komutanı'nın Silah, Teçhizat, Kıyafeti ve Cephanesi:

(1) Eğitim elbisesi (kışın parka dahil),

(2) Çelik başlık,

(3) Bot ve palaska,

(4) MP-5 Makinalı Tabanca (veya eşıdi) ve Tabanca,

(5) MP-5 Makinalı tabanca şarjörü ve kıyafeti,

(6) Tabanca Şarjörü,

(7) Düdük ve el feneri,

(8) El telsizi.

ç. Eğitim Kıta Erbaş/Erlerin Silah, Teçhizat Kıyafeti:

(1) Eğitim elbisesi (Kışın parka dahil),

(2) Çelik başlık,

(3) Bot palaska,

(4) Palaska askı kayışı,

(5) 3'lü ve 2'li birer adet kütüklük,

(6) Piyade Tüfeği,

(7) G-3 Piyade Tüfeği kasaturası,

(8) G-3 şarjörü,

(9) 1 megafon (Hazır kıta için 1 adet),

(10) Düdük,

(11) El feneri,

(12) El telsizi (yeteri kadar),

9. YANAŞIK DÜZEN EĞİTİMİ:

a. Komutlar, Silahsız Yanaşık Düzen Eğitimi :

Yanaşık düzende komut, komutanın belirli hareketleri belli bir şekilde hemen gözü önünde yaptırmak için sözlü olarak verdiği, talimnamede belirtilmiş kalıp halindeki kısa ve açık emirlerdir.

(1) Komut Çeşitleri :

(a) İki kısımlı komutlar : Yanaşık düzen komutlarının çoğu BİLDİRİM ve YAPMA komutu diye iki kısımdan ibarettir. Esasen bu kısımlardan hiçbiri kendi başına bir komut değildir. Öğretimi kolaylaştırmak için komut deyimi kullanılmıştır.

(I) Bildirim komutu : Yapılacak eğitimi, alınacak düzeni belirtir ve askeri zihnen hareketi yapması için hazırlar. SAĞA–DÖN! Komutunda SAĞA bildirim komutudur.

(II) Yapma komutu : Hareketin yapılmaya başlamasını belirtir. SAĞA – DÖN ! komutunda "DÖN" yapma komutudur. Dururken yapılan hareketlerde, bildirim ve yapma komutu arasındaki bekleme süresi genellikle bir adım veya sayı kadardır. Yürürken yapılan hareketlerde ise, bildirim ve yapma komutu arasındaki fasıla, zamana bağlı olmayıp eğiticinin inisiyatifindedir.

(b) Birleşik komutlar : Bazı komutlarda bildirim ve yapma komutu birleştirilmiştir. Örneğin; DOLDUR ve KAPA!, HİZAYA GEL! (hareket bir arada yapılamayacağından komut uzatılarak verilir) SÜNGÜ TAK! Gibi. Bu komutlar sesi yükseltip alçaltmadan bir kararda ve normal bir yapma komutuna benzer şekilde yüksek sesle verilir.

(c) Toplu komutlar : Toplu komutlar güven geliştirmek ve isteği arttırmak için kullanılabilir.

(I) Komutan, birliğin toplu komut vermesini istediğinde KENDİ KOMUTUNUZLA ! komutunu verir. Eğitici yapılacak hareketi tarif eden bir bildirim komutu verir. Örneğin, TAKIMI SAĞA DÖNDÜRÜN ! yapma komutu BAŞLA! Komutudur. Eğitici BAŞLA dediğinde birlikteki tüm personel hep bir ağızdan SAĞA DÖN! Komutunu verir ve aynı anda hareketi yapar.

(II) Yürürken toplu komut vermek için, eğitici hareket için bildirim komutunu verir ve yapma komutunda MARŞ ! yerine BAŞLA! Komutunu kullanır. Örneğin, SAĞA ÇARK, BAŞLA, GERİ DÖN, BAŞLA!

(II) Komutan toplu komutu kesmek istediğinde BENİM KOMUTUMLA komutunu verir. Daha sonra normal eğitim yöntemi yeniden başlatılır.

(IV) Sırada bulunanlardan birine komut verdirmek :

Birlik içindeki elemanlar komutların gerektirdiği hareketleri yapmada ve toplu komut vermede yeterli eğitimi aldıktan sonra, eğitici sıra dahilindekilerden birisine, durur veya yürürken ismen veya yerini bildirmek suretiyle komut vermesini isteyebilir. Yapılacak hareketi bu kişiye (toplu komutlarda olduğu gibi) bildirir. Yalnız BAŞLA ! komutunu vermez. Bunun üzerine komut verecek personel yerinden ayrılmayarak gerekli komutu verir ve hareketi diğerleriyle birlikte yapar. Birkaç defa komut verdikten sonra eğiticinin eğitim görenlere sorusu üzerine komut veriş eleştirilir ve tartışılır.

(ç) Komutan, verdiği bir bildirim komutunu değiştirmek isterse DÜZELTİYORUM ! komutunu verir. Komutan verdiği komutun tekrar yapılmasını isteyebilir veya uygun şekilde yapılmayan hareketler için BAŞTAN ! komutunu verebilir.

(d) Komutan komut verirken kıt'asına döner. Duran kıt'aya komutlar esas duruşta verilir. Kıt'a daima komutanın vaziyetine dikkat eder. Komutanın kılık kıyafeti bozuk, vücudu gevşek, donatımı sarkmış, kendini sıkmış ve bırakmış ise kıt'ada onu taklit ederek duruş ve gösteriş üstünlüğünü kaybeder.

(e) Komutan bu talimnamede belirtilen birkaç durumun dışında bütün komutlarını doğrudan doğruya kıt'asına verir.

(f) Yanaşık Düzen Emirleri :

(I) Emirler bir ast komutanın harekete geçmesini emreden ve komutan tarafından verilen sözlü bildirimlerdir.

(II) Komutan, ast unsurların aynı düzen içerisinde bağımsız unsurlar olarak bir hareketi yapmasının veya bir görevi yerine getirmesinin daha uygun olduğu zamanlarda komuttan daha ziyade emir verir.

(III) Emirler cümle şeklinde verilir ve genellikle BİRLİKLERİNİZE veya BİRLİKLERİNİZİ terimleri kullanılır.

Örnek : BİRLİKLERİNİZE SIRA AÇTIRIN VE TÜFEK ÇATTIRIN. BİRLİKLERİNİZİ SELAM DUR VAZİYETİNE GETİRİN. BİRLİKLERİNİZİN EMİR KOMUTASI SİZDE.

b. Tek Erin Silahsız Yanaşık Düzen Eğitimi :

(1) Esas Duruş : Bir askerin ruhen ve bedenen olgunlaşma ve yetişme derecesinin bir ölçüsüdür. Her asker günlük hizmetlerinin her safhasında esas duruşu doğru olarak göstermek zorundadır.

(a) Esas duruşa şu durumlarda geçilir :

(I) ESAS DURUŞ komutuyla,

(II) BİLDİRİM ve YAPTIRIM komutuyla,

(III) BİR ÜST'ÜN HİTABI ile,

(IV) HAZIROL komutuyla,

(V) DİKKAT komutuyla,

(b) Esas duruşta aşağıdaki konum alınır:

(I) SOL ayak SAĞ ayağın yanına sertçe çekilir. Topuklar bitişik bir hizada, ayak burunları birbirinden 30 cm açık bulunur.

(II) Vücudun ağırlığı her iki ayağın ökçe ve tabanlarına eşit olarak bölünür, dizler hafifçe gerilir, gövde dik tutulur, göğüs hafifçe kabartılır, karın içeri çekilir, omuzlar aynı yükseklikte tutulur ve yukarı kaldırılmadan biraz geriye alınır.

(III) Kollar serbest olarak aşağıya sarkıtılır. Parmaklar bitişik orta parmak pantolon dikişi üzerine gelecek tarzda avucun içi tamamen uyluklara yapıştırılır.

(IV) Dirsekler hafifçe ileriye gerilir, baş dik tutulur, çene boyuna doğru biraz çekilir, gözler ileriye bakar, kaslar eşit olarak hafifçe gerilir.

(V) Esas duruşta sessiz kalınır ve aksi emredilmedikçe kımıldanılmaz. Bu duruşta amir veya üst ile konuşulurken baş çevrilmez, amir yan tarafta ise yerinde dönüşle cephe amir veya üste çevrilir. Amir veya üst arkadan hitap ederse ve geriye dönüş gerekmiyorsa ileriye bakılarak cevap verilir.

(2) Rahat Vaziyetleri :

TÖREN RAHAT ve RAHAT vaziyeti olmak üzere iki rahat vaziyeti vardır.

(a) Tören Rahat Vaziyeti :

- Tören ve denetlemelerde ve saygı nöbetlerinde alınır.
- TÖREN RAHAT ! komutu esas duruşta iken verilir.
- TÖREN RAHAT ! yaptırım komutu ile SOL ayak 30 cm kadar sola sertçe konur. Bacaklar, vücudun ağırlığını her iki ayağın ökçe ve tabanlarına eşit olarak bölecek şekilde gergin tutulur. Eller bel kemerinin üzerine gelecek şekilde, kollar arkaya getirilir. Parmaklar bitişik, uzatılmış ve gergin olarak tutulur. SAĞ el, SOL elin avuç içine gelecek ve avuç içleri dışarıyı gösterecek şekilde baş parmaklar birbirine geçirilir. BAŞ ve GÖZLER esas duruşta olduğu gibidir, konuşulmaz ve kıpırdanılmaz. Bu vaziyette rahat vaziyetine geçilebilir.

(b) Rahat vaziyeti :

Eğitim ve günlük hizmetlerde kullanılır. Bu hareket için verilen komut, RAHAT!'tır. RAHAT! komutu ile SOL AYAK tören rahat vaziyetinde tarif edildiği gibi sola konur. SAĞ AYAK yerinden oynatılmaz. Kollar tabii haliyle her iki yana (ellerin dış kısmı ileri gösterecek ve yarım yumruk olacak şekilde) bırakılır. Baş ve vücut serbestçe oynatılır, sessiz kalınır. Kıyafet düzeltilebilir, konuşmak, su içmek müsaadeye bağlıdır.

(3) Yerinde Dönüşler :

(a) Yana dönüş (SAĞA, SOLA): Yana dönüş iki sayılı bir harekettir. Komutu, SOLA (SAĞA) DÖN ! komutudur. DÖN ! Yaptırım komutu ile vücut ağırlığı her iki ayağın üzerine verilir. Esas duruşta ve çabuk yapılır, döndükten sonra esas duruş bozulmaz. Sola dönüş, SOL ayağın ökçesi, SAĞ ayağın pençesi, SAĞA DÖNÜŞ sağ ayağın ökçesi, SOL ayağın pençesi üzerinde yapılır. Sol (sağ) ayak pençesi ile sağ (sol) ayak ökçesi hafifçe yerden kesilir. Sağ (sol) ayak pençesinin hafifçe yere itmesiyle, sol (sağ) ayak ökçesi üzerinde 90 derece sola (sağa) bir hareketle dönülür, sağ (sol) bacak sıkılmadan dik tutulur. İkinci sayıda sağ (sol) ayak en kısa yoldan sertçe öndeki ayağın yanına getirilerek esas duruşa geçilir. Bu hareket boyunca, kollar esas duruşta olduğu gibi yanda kalır.

(b) Geriye dönüş: Geriye dönüş iki sayılı bir harekettir. Geriye dönüş soldan yapılır. Komutu GERİYE-DÖN ! komutudur. DÖN ! yaptırım komutu ile birinci sayıda vücudun ağırlığı sol ayak ökçesi üzerine verilir. Sol ayak pençesi ile sağ ayak ökçesi hafifçe yerden kesilir. Sağ ayak pençesinin hafifçe yeri itmesiyle sol ayağın ökçesi üzerinde 180 derece hiza alınarak dönülür. Sağ bacak sıkılmadan dik tutulur. İkinci sayıda sağ ayak sertçe en kısa yoldan sol ayağın yanına getirilir. Bu hareketler boyunca, kollar esas duruşta olduğu gibi yanda kalır.

Dönüşler yapılırken baş, omuz ve kalçalar ayaklarla aynı zamanda yeni istikamete döndürülmeli ve sabit tutulmalıdır. Dönüşlerden sonra esas duruşa geçilir ve esas duruş muhafaza edilir.

(4) Çökmek –Kalkmak, Yatmak-Kalkmak :

(a) Çökmek: Hareket rahatta iken yapılır. ÇÖK ! komutunda sol ayak bir adım kadar ileriye atılır sağ diz üzerine çökerken, sağ ayak bilekten bükülerek üzerine oturulur. Sağ ve sol ellerin parmakları bitişik olarak cephe istikametinde avuç içleri dizler üzerine konur. Sol ayak topuk ve burun hattı cephe istikametinde olacak şekilde tabanı ile yere basılır. Vücut ve baş dik tutulur. Gözler ileriye bakar.

DİNLENMEK için yaptırılan çökmede; RAHAT! komutu ile birlikte, personel oturabilir, konuşabilir ve matarasından su içebilir.

(b) Kalkmak : KALK ! komutunda ; sol el ile sol dize dayanılır, sağ ayaktan alınan kuvvet ile sol ayak üzerine kalkılırken sol ayak burnu yarım sola açılır. Sağ ayak sol ayağın yanına getirilir. Esas duruş alınır ve rahat edilir.

(c) Yatmak : Bu hareket hedef küçültmek ve yer kazanmak amacı ile yapılır. YAT! komutunda önce sol ayak bir adım ileriye atılır ve sağ diz üzerine çökülmüş gibi yapılırken sıra ile sol diz, sağ el ve sol dirsek yere konacak şekilde gövde ileri doğru, boylu boyunca yatılır. Yatarken sırayla sol diz, sağ el ve sol dirsek ileriye doğru yere konur ve sağ ayak yerden kaldırılmadan ileriye çekilir. Bütün bu hareketler birbiri ardınca ve çabuk olarak yapılır. Yatmışken ayak burunları dışa dönük, topuklar açık ve sağ kolun üst kısmı vücuda yapıştırılır ve sağ el açık avuç içi yere konur. Sol kolun alt kısmı omuzlara paralel olarak ileride bulundurulur ve sol el yumruk yapılarak yere konur. Baş hafifçe kaldırılıp ileriye bakılır. Hedef küçültmek amacı güdülerek yapıldığında vücut mümkün olduğu kadar yere yapıştırılır.

(ç) Kalkmak: Yatarak kalk komutu alındığında vücudu yükseltmeden sağ bacak mümkün olduğu kadar karın boşluğuna doğru çekilir. Sol el ve sol dirsek yardımı ile sağ diz ve sağ el ile kalkarken sol el parmak uçları ile ve sol ayak gergin ve sağ burnu üzerine denge sağlanırken sol ayak mümkün olduğu kadar ileriye atılır. Sağ ayak sol ayağın yanına çekilirken ayağa kalkılarak rahat edilir. Kalkarken gözler ileriye bakar.

(5) Yürürken Çökmek- Kalkmak:

Yürürken KIT'A (MNG.,TK.,BL.,) ÇÖK! komutu sağ ayak yere basarken verilir. ÇÖK! komutundan sonra sol ayak bir adım ileri atılır yukarıda tarif edildiği gibi çökülür. KALK! komutu ile yukarıda tarif edildiği gibi kalkılır.

(6) Yürürken Yatmak- Kalkmak:

Yürürken YAT! komutu sağ ayak yere basarken verilir. Sol ayakla bir adım daha atılır ve yukarıda açıklandığı gibi yatılır ve KALK! komutu ile yukarıda açıklandığı gibi kalkılır.

Yürürken çökmek ve yatmak yaptırıldıktan sonra tekrar yürüyüşe devam edilecek ise ADİ ADIM-MARŞ komutu verilir. Bildirim komutunda kalkılır, yapma komutunda adi adımla yürüyüşe başlanır. Daha sonra UYGUN ADIM! komutuyla (gerekiyorsa) uygun adıma geçilir. Yürüyüşe devam edilmeyecek ise KALK! komutu verildiğinde kalkılır, komut beklemeksizin hareketten önceki düzende hiza istikamete bakılır ve rahat edilir.

(7) Adımlar :

(a) Adım : Yürüyen bir insanın bir ayağının ökçesinden diğer ayağının ökçesine kadar olan mesafedir.

(b) Yarım Adım : Kıtanın uygulamakta olduğu adım boyunun yarısı uzunluğunda atılan adımdır.

(c) Adi Adım : Adım uzunluğu ve dakikada atılacak adım adedi araziye ve her elemanın vücut yapısına bağlı olan bir yürüyüş şeklidir. Bu yürüyüşte vezin ve karar aranmaz.

(ç) Uygun Adım : Dakikada 65 cm. lik 114 adım atılarak yapılan yürüyüş şeklidir. Aynı zamanda dakikada 114 adımlık veya sayılık vezin ve kararı ifade eder.

(d) Koşar Adım : Dakikada 65 cm. lik 180 adım atılarak yapılan bir yürüyüş şeklidir. Aynı zamanda dakikada 180 adımlık veya sayılık bir vezin ve kararı ifade eder ve uygun adımdaki gibidir.

(e) Tören Adımı : Uygun adımın sert ve kalçadan atılan bir şeklidir. Yürüyüş vezin ve kararı adım uzunluğu uygun adımdaki gibidir.

(8) Kendini takdim ve emir tekrarı :

(a) Kendini takdim :

(I) Kışla içerisinde bir komutanın hitabı halinde, personel komutanın ÜÇ ADIM karşısında esas duruşta durur, komutanını selamlar ve kendini takdim eder.

(II) Kendini takdimde kişi adını, soyadını ve doğum yerini söyledikten sonra emret komutanım der. Konuşma başında aynı kişiye bir kez kendine takdim yapılır.

(ÖRNEK : Vefa ÖZCAN Muğla Emret Komutanım!)

(b) Emir tekrarı :

(I) Komutanın gözü önünde anında yapılacak bir emir tekrar edilmez, hitap mahiyetinde kısa emirlerin tekrarına gerek yoktur.

(II) Alınan emir, komutanın gözü önünde icra edilmeyip uzakta icra edilecekse mutlaka emir tekrarı yapılır.

(III) Emir alındıktan sonra EMREDERSİNİZ ! ifadesi kullanılır. Emir tekrarında maksat emrin ast tarafından anlaşıldığına kanaat getirmek ve tam olarak zamanında yapılmasını temin etmektir.

(9) Selamlama : Bir askeri şahsı veya bir kıtayı selamlamak demek, o askeri şahsın veya kıtanın nezri altında bulunduğu TSK 'ni selamlamak demektir. Buda bizim TSK 'ne olan sevgi, saygı ve bağımsızlığımızın bir ifadesidir.

(a) Selamlama konusunda bilinmesi gereken genel hususlar nelerdir?

(I) Astlar, üstlerden önce selam vermeye mecburdur. Aynı rütbede olanlar veya birbirinin rütbesini ayırt edemeyenler birbirini beklemeden selamlar. Üst veya amir canlı olarak selamlanır.

(II) Selamlama, her zaman ve her yerde yapılır, gecikmiş olsa bile yapılır. Görmemek mazeret değildir.

(III) Aynı rütbeden olanlar birbirini beklemeden selamlar.

(IV) Tam karşılıklı gelişlerde selamlama ; selamlanacak olana altı adım kala başlar, selamlananı bir adım geçe biter.

(1) Üst veya amir canlı olarak selamlanır, selam üst veya amir tarafından alındığında sona erer.

(2) Üst veya amir selamlanırken başla takip yapılır, selamlama esnasında şahsın gözüne canlı bir şekilde bakılır.

(3) Askeri kıyafetli personel üst ve amirleri ile karşılaştığında selamlama yapar.

(V) Sokaktan geçen ast, bir gazinoda pencere önünde üstün oturduğunu gördüğünde selamlama yapar.

(VI) Araba, otomobil, tren, tramvay, vapur, uçak gibi nakil vasıtaları içinde bulunurken veya at üzerinde iken bu vasıtalardan biri içinde bulunanla, yerde duran veya yürüyen askerler arasında selamlama yapılır.

(4) Bir komuta altında olmayıp grup halinde yürürken veya dururken üst ile karşılaşıldığında, her asker tarafından ayrı ayrı selamlama yapılır.

(5) İstiklal Marşı dinlenirken, bayrak çekilirken ve indirilirken selamlama yapılır.

(VII) Konferans salonu, gazino, kütüphane, dershane ve yemekhane gibi mahallere giriş ve çıkışta, askeri servis araçlarına binerken ve inerken selamlama yapılır.

(VIII) Merdiven ve dar geçit gibi yerlerde astlar üstlerine durup yol vererek selamlama yapar.

(IX) Sivil giyinmiş askeri personel üstleri ile karşılaştıklarında selamlama yaparlar.

(X) Üniformalı astlar, sivil giyinmiş üstleri ile karşılaştıklarında selamlama yaparlar.

(XI) Astlar gezinti mahallerinde bulunurken, devriye ve nöbetçi iken, hayvan üzerinde süratli veya yaya koşarak giderken üstleriyle karşılaştıklarında selamlama yaparlar.

(XII) Merasim elbisesi ile iştirak edilen kutlama ve resmi kabullerde selamlama yapılır.

(XIII) Kahve, gazino, sinema ve benzeri umumi yerlerde bulunurken subay ve astsubaylar içeri girdiğinde, selamlama yaparlar.

(XIV) Aynı istikamette yürüyen bir ast, üstünün yanından geçerken selamlamaya en az bir adım kala başlar selamlanan bir adım geçilince biter. Üstlerde astlarını ciddiyet içinde ve tam olarak selamlar.

(XV) Bir üst astını yanına çağırdığında; ast üstünün üç adım karşısında durarak selamlama yapar.

(XVI) Meydan, bulvar, geniş caddelerde bulunan askerler, aralık ve mesafe ne olursa olsun, birbirlerini selamlamaktan sorumludur.

(XVII)Üst veya amir selamlanırken başla takip yapılır. Üst ve amir bir kıtayı denetlerken de başla takip canlı ve tatlı bir şekilde yapılır.

(XVIII) Koşarken bir üst veya amire tesadüf edildiğinde yavaşlanır uygun adıma geçilir. Selamlama yapılır ve tekrar koşmaya devam edilir.

(b) Selam çeşitleri nelerdir?

(I) Başla selam,

(II) Elle selamlama,

(III) Tüfekle selamlama,

(IV) Yürürken cephe alınarak selamlama,

(V) Diğer selamlamalar (Kılıçla, Boru ve trampetle, Birlik flaması ile selamlama).

(c) Elle selamlama nasıl yapılır?

(I) Elle selamlama baş açık değilken ve sağ el boş iken bir sayılı bir harekettir. Komutu SELAM DUR ! komutudur.

(II) Üstü selamlayacak olan ast, dururken esas duruş vaziyeti, yürürken sol el uyluğa yapıştırılmaksızın pantolona değdirilerek kollar sallanmadan uygun adım vaziyeti alır.

(III) Baş selamlanacak kişiye çevrilir.

(IV) Sağ elin dört parmağı bitiştirilir ve baş parmak ucu işaret parmağının ikinci boğumu üzerine konarak el hafifçe bükülür.

(V) Avuç içi yere dönük ve cepheden görünmeyecek şekilde, sağ el, sağ kaşın hizasına ve şapkanın güneşliği kenarına gelecek şekilde sertçe kaldırılır.

(VI) Göz selamlanacak kişinin gözüne bakar, bakış canlı ve tatlı olur, omuz ve dirsek normal vaziyette bulunur.

(VII) Elle selamlamadan esas duruşa geçiş bir sayılı bir harekettir. Komutu İLERİ BAK ! komutudur. BAK ! yaptırım komutu ile sağ el sertçe yana indirilerek esas duruşa geçilir.

(ç) Başla selamlama nasıl yapılır?

(I) Genel olarak baş açıkken veya tüfekliyken ya da her, iki el meşgulken aşağıda açıklandığı gibi başla selamlama yapılır.

(II) Erbaş ve erler dururken selamlama için esas duruşa (yürürken uygun adıma) geçerler. Baş selam verilecek kişiye çevrilir. Gözler tamamen selamlanacak şahsa bakar.

(III) Baş açık ve elde tüfek varken bir üstün karşısına gelindiğinde üç adım karşısında durulur, esas duruşa geçilerek üst selamlanır.

(IV) Üstü selamlayacak olan ast; dururken esas duruşa, yürürken kollar sallanmaksızın uygun adıma geçer.

(V) Baş selamlanacak kişiye çevrilir.

(VI) Vücut bükülmeden baş hafifçe öne eğilir.

(d) Kimlere selam verilmez?

(1) Sivillere,

(2) TSK 'de çalışan sivil memurlara,

(I) Er ve Erbaşlara,

(II) Askeri öğrencilere,

(e) Kimler selam vermez?

(3) Mahpus, esir ve tutuklu muhafazasındaki nöbetçiler,

(4) Selam veremeyecek şekilde hasta ve yaralı olanlar,

(III) Muharebe vazifesi olan nöbetçi, devriye ve gözcüler,

(IV) Cenaze merasiminde olanlar,

(5) Silah ve cephane sevkıyatıyla uğraşanlar (Komutanlar hariç)

(V) Araç kullananlar,

(VI) Trafik görevi başında bulunan askeri inzibatlar.

(f) Cephe alarak kimlere selam verilir?

(6) Cumhurbaşkanı,

(7) Yurdumuzu ziyaret eden yabancı devlet başkanları ve sancaklarına,

(VII) Sancak,

(VIII) Bayrak çekilip indirilirken,

(ıV) Cenaze.

(X) İstiklal Marşı dinlenirken.

g. Tek Erin Silahlı Yanaşık Düzen Eğitimi :

(1) Silah taşıma şekilleri nelerdir?

(a) Çapraz tutuşta,

(b) Keserek taşıma,

(c) Elde taşıma (sağ ve sol elde),

(ç) Omuzda, Boyunda, Arkaya asılarak taşıma ,

(d) Asarak taşıma (Omuza, Boyuna, Arkaya).

(2) Süngünün takıldığı yerler nelerdir?

(a) Sancak yerinden alınıp konulurken,

(b) Özellik gösteren nöbet yerlerinde,

(c) Törenlerde,

(ç) Süngünün saplanacağı yerlerde,

(d) Süngü eğitimi verilen yerlerde,

(e) Esir ve tutuklu muhafazasındaki nöbetçiler tarafından.

(3) Süngünün kullanıldığı yerler nelerdir?

(a) Cephane bittiğinde,

(b) Mayın ararken,

(c) Düşmanı mevziden atmada,

(ç) Kesici alet olmadığında,

(d) Gece harekatında, sızma ve pusu gibi harekatlarda gerekli görüldüğünde.

(4) Süngü takma ve yerine etme hangi vaziyetlerde yapılır?

(a) Süngü her vaziyette (ayakta, çökmüşken, oturmuşken, yatarak veya hareket halindeyken) ileri bakarak ve aynı zamanda tüfeğe de göz atarak takılır.

(b) Süngü yerine etmek her zaman ayakta, rahatta ve bakılarak yapılır.

(c) Hareket halindeyken durularak süngü yerine edilir.

10. MUHAREBE EĞİTİMİ:

a. Örtü ve Gizleme :

(1) Örtü : Düşmanın, özellikle ateşine aynı zamanda görüşüne karşı koruyan, tabii ve suni yerlerdir. Tabii olanlar; hendekler, çukurlar, kabartılar, tepecikler, suni olanlar ise baş siperleri, avcı yuvaları, irtibat hendekleri ve duvarlardır.

(2) Gizleme : Kendimizi, araç ve gereçlerimizi düşmanın gözünden saklanmak için yapılan işleme gizleme denir. Gizleme, mevcut örtülerden faydalanarak veya özel malzeme kullanılarak yapılır. Gizleme; düşman ateşinden koruyamaz.

b. Gizleme Çeşitleri :

(1) Tabii gizleme : Erin çevresinde bulunan mevcut şekil ve yerlerini değiştirmeden kullanabileceği vasıtalarla sağlanır. Örneğin ağaç dalları, büyük otlar ve gölgelikler.

(2) Suni gizleme (kamuflaj) : Çuval, bez, ağlar, çeşitli boyalar veya tabii yerlerinden koparılmış ağaç dalları, yapraklar ve otlarla yapılan gizlemedir. Kendimizin silah ve malzemelerimizin boyanıp veya başka şekillere benzetilerek düşman gözünün aldatılmasıdır.

c. Tek Erin Kamuflajı :

Yüzün, ellerin ve vücudun açıkta kalan kısımları düşman avcısı veya gözcüsü tarafından seçilecek şekilde ışığı yansıtır. Işığın yansımasına engel olmak için yüz gayrı muntazam şekillere, burun ve elmacık kemikleri, gözler ve çenenin kenarı kamuflaj boyası. Lamba isi, yanmış mantar ya da çamurla boyanır. Yüzün dış hatları değiştirilmeye çalışılır, gözler ve elmacık kemikleri maskelenir. Boyun bilekleri ve ellerin her iki tarafı boyanır. Çevreye uyan kamuflaj elbiseleri hazırlanır, başı örtmek için başlık yapılır, silah ve teçhizatın parlak yüzeyleri çamurla matlaştırılır.

ç. Sürünme :

Düşmana görülmeden yaklaşmak için kullanılan ilerleme vaziyetidir.

d. Sürünme Çeşitleri :

(1) Alçak sürünme : Örtü ve gizlenmenin az olduğu hallerde kullanılır. Vücut mümkün olduğu kadar yere yapıştırılır. Sağ el ile tüfek kayışı üst gerdan altından kavranır.

Namlu ağzı yere değmeyecek şekilde tüfek ağırlık noktasından sağ kol üzerine oturtulur, dipçik yere sürünür. Sürünmeye başlamak için, sağ kol ileriye doğru uzatılır. Sağ bacak karna doğru çekilir. İlerlemek için, sağ ayak yarı iterek vücut kollarla çekilir. Yorulmamak için değişik ayaklarla sıra ile itilir.

(2) Yüksek Sürünme : Örtü ve gizleme imkanları yeter derece olduğu hallerde kullanılır. Vücut tamamen yere yapıştırılmadan ağırlık dirsekler ve dizler üzerine verilir. Namlu ağzı yere değmeyecek şekilde tüfek, kollar üzerinde oturtulur, kalçalar yükseltilmeyerek dizler mümkün olduğu kadar geriye itilir. Sağ dirsek ve sol diz, sol dirsek ve sağ diz ile değişik şekilde hareket ederek ilerlenir.

e. Mevzi :

Birlik veya silahların atış görevlerini en iyi şekilde yapmak için arazide işgal etmiş oldukları yerdir.

Bir başka tanımla; muharebe sahasında düşmana ateş etmek maksadıyla seçilen ve kullanılan yerlere mevzii denir.

f. Mevzi Alma :

MEVZİ AL! Komutunda; hedefe hemen ateş açılabilecek en yakın yerlere koşularak mevziiye girilir. Mevzii aldıktan sonra hemen hedef seçilir, hedefin mesafesi tahmin edilir ve buna göre nişangah düzenlenerek ateş komutu beklenir.

g. Mevzi Değiştirilirken Yapılacak İşlemler :

(1) Ateş ediyorsan önce ateş kes.

(2) Sıçrama veya emekleme, sürünme, çömelerek yürüme, eğilerek yürüme usulleri ile yaklaşarak yeni mevzii seç.

(3) Yeni mevziiye giden en örtülü ve gizleme sağlayan yaklaşma yolunu seç.

(4) Sonra geriye ve yana doğru emekleyerek veya sürünerek düşmanın gözünden kaybol.

(5) Donatımını kontrol et.

(6) Gerekiyorsa nişangah tanzim et ve şarjör değiştir.

(7) İcra komutu veya kararı verildiğinde; bulunduğun mevziinin sağ veya sol gerisinden (mevziinin ateş edilmeyen yerinden) çıkış yaparak sıçra veya diğer ilerleme usullerini kullan.

ğ. Tam Siper :

Düşmanın ateş ve görüşünden korunmak için yapılan hedef küçültmedir.

h. Yat, Mevzii Al ve Tam Siper Arasındaki Farklar :

Yatta asıl amaç hedef küçültmektir. Tam siper; düşmanın ateş ve görüşünden korunmaktır. Mevzii alma ise açılan ateşten korunmak ve ateş etmek için yapılır.

ı. Sıçrama :

Sıçrama; düşmanın nişan alarak ateş edemeyeceği bir sürede, bir mevziiden diğerine hareket etmek için en süratli ilerleme yöntemidir.

i. Sıçramada Dikkat Edilmesi Gereken Hususlar :

(1) Sıçramaya yere yatmış durumda başlanır.

(2) Baş yavaşça yukarı kaldırılır ve gidilecek mevzii seçilir. Bu mevziinin uzaklık ve yakınlığı arazinin örtü ve gizlenme olanaklarına, düşmanın etkili ateş derecesine bağlıdır. Her avcı kendi istikametinde mevzii seçmekle yükümlüdür.

(3) Gidilecek mevzii seçildikten sonra baş yavaşça alçaltılır, sağ ayak karna doğru çekilir.

(4) Kollardan kuvvet alınarak vücut tek bir hareketle yukarı kaldırılır.

(5) Sol ayak ileri atılarak ayaklar üzerinde yaylanılır.

(6) En kısa yoldan mevziiye doğru koşulur ve yatılır. Ayakta kalma süresi en fazla 5 (beş) saniye olmalıdır. Mevziiye uzaklık ne olursa olsun yere yatılmalı ve mevziiye sürünerek gidilmelidir.

(7) Vücut mümkün olduğu kadar yere yapıştırılır. Düşman gözetlemesi karşısında örtü ve gizlemenin verdiği olanak nispetinde sağ veya sola kayılır.

j. Mesafe Tahmin Usulleri :

(1) Parmak Atlatma Usulü :

Bir kol göğüs hattına dikey olarak gereğince ileriye uzatılır. Başparmağın ucu mesafesi tahmin edilecek hedefe sol göz kapatılıp sağ gözle nişan alınır. Kol ve parmak hiç oynatılmadan sağ göz kapanır. Sol göz açılır. Başparmak ucunun bu defa hedefin sağında gösterdiği yeni noktaya dikkat edilir. Bu yeni nokta ile hedef arasındaki aralığın kaç metre olduğu tahmin edilir. Tahmin edilen aralık boyu (metre cinsinden) 10 sayısı ile çarpılır. Çıkan rakam hedefin bulunduğumuz yere olan metre cinsinden mesafesini verir.

(2) Namlu Ağız Alevi ve Sesi Usulü :

Bu usul özellikle geceleri yararlı sonuçlar verir. Ses havada saniyede 340 m. yol alır. Bu nitelik ateş eden silahın namlu ağız alevi görüldüğü ve arkasından namlu ağız sesi işitilmesi mümkün olan hallerde mesafenin doğru olarak tayin edilmesine yarar. Uygulama şöyle yapılır;

(a) Er ateş eden silahın ağız alevini veya dumanını görür görmez bir saniyede üç sayı sayabilecek tempo ile bir, iki, üç dört diyerek saymaya başlar. Namlu ağız sesini işitir işitmez saymayı durdurur. Son sayılmış olan rakam hedefin bu kadar(son sayılan rakam x 100) metre mesafede olduğunu ortaya çıkarır. Örneğin tam üç rakamı sayılırken namlu ağız sesi işitilmiş ise, ateş eden silah 3X100=300m. Mesafededir.

(b) Erler bir saniyede üç sayı sayacak yeteneğe ulaşacak şekilde eğitilmelidir. Bu çalışmalar ölçülmüş mesafelerden atılan manevra fişekleri veya öğreticinin tuttuğu saniyeli saat yardımı ile yapılabilir. Doğru tempo ile sayıldığında birden dokuza kadar sayı 15 sn. içinde 5 defa sayılabilir.

(3) Namlu Sesi ve Mermi Sesi Usulü :

Erin üzerinden birkaç metre sağından ve solundan geçen mermi bir ıslık sesi çıkarır. Bu ses duyulur duyulmaz arkadan gelecek namlu ağız sesi (Piyade tüfeği ve otomatik tüfeklerde şaklama şeklinde) duyulur. Er, mermi ıslık sesini duyduğu andan birden itibaren saymaya başlar namlu ağız sesini duyar duymaz saymaya son verir.Son saydığı rakam 100 ile çarpıldığında ateş eden silahın mesafesi ortaya çıkar

(4) Boyutları Bilinen Şekillere Göre Mesafe Tahmini:

Bir insanı, aracı, telefon direğinin çeşitli mesafelerdeki görüntüsüne alıştırılan er, o hedefin bulunduğu mesafeyi kolayca tahmin edebilecek yeteneğe ulaşır. Bu eylemde görüntülerin hakiki boyutlarını bilerek kıyaslama yapmak önem kazanır.

(5) Bölme Usulü :

Tahmin edilecek mesafenin önce yarısı ve bu yarının bize yakın bölümünün ortası bulunur. Bu orta nokta ile bizim aramızdaki mesafenin tahmini yapılarak 4 ile çarpımından elde edilecek sonuç; hedefin mesafesini ortaya çıkarır. Bölme işlemi 8'e göre yapılmış ise bize en yakın 8'de bir mesafenin tahmini boyu 8 ile çarpılmak suretiyle tüm hedef mesafesi bulunur.

(6) Bilinen Mesafelere Doğru Kaydırma Usulü :

Tahmin edilecek mesafe daha önce ölçülmüş belli bir mesafeye doğru dikkatle kaydırılıp mukayese yapmak suretiyle tahmin edilir.

(7) Ortalama Usulü :

Tahmin edilecek mesafenin en az ve en fazla ne kadar olabileceği kestirilir. Her iki tahmin toplamının yarısı hedefin ortalama mesafesini verir.

(8) Harita İle Mesafe Bulunması:

Bölgenin haritası varsa özellikle uzak mesafelerin hesaplanması için haritadan yaralanma en doğru sonucu veren usuldür. Mesafesi ölçülecek iki nokta arası harita üzerinde bir kağıt veya varsa cetvel ile ölçülür. Ölçülen uzunluk, harita ölçeğine tatbik edilerek mesafe bulunur.

(8) Dürbünle Mesafe Ölçümü:

Her dürbün içinde dikey ve yatay olmak üzere çizgi taksimatı vardır. Bu çizik 1000m mesafede bir metrelik boy kaplar. Boyları bilinen hedeflerin dürbün içindeki taksimatla, kaç çizik olduğu ölçülür. Örneğin; bir tankın boyunun rakamla 5m olduğu bilinir. Uzakta görünen bu tankın boyu dürbün içindeki çizik taksimatı ölçüldüğünde üç çizik geldiği görülürse; tankın bize mesafesini bulmak için aşağıdaki formül kullanılır.

$$\text{Hedefin Mesafesi} = \frac{\text{Hedefin metre cinsinden bilinen boyu X 1000}}{\text{Hedefin çizik cinsinden ölçülen boyu}}$$

$$HM = \frac{HB \times 1000}{HÇB}$$

$$HM = \frac{2 \times 1000}{3} = 666.7 \text{ metre, bu mesafe aracın bize olan uzaklığıdır}$$

k. Yön Tayin Usulleri :

(1) Pusula ile,

(2) Harita ile,

(3) Saat ve güneşle,

(4) Kutup yıldızı ile,

(5) Güneş ve sopa ile,

(6) Cami ve kiliseden yararlanarak (Mihrap, minare kapıları güneye (kıbleye) açılır, çan kulesi kilisenin batısındadır),

(7) Mezarlıklardan yararlanarak (Müslüman mezarlarının başı batıyı, Hıristiyan mezar taşı doğuyu gösterir),

(8) Açıktaki tek ağaçlardan ve kayalardan yararlanarak (Bu durumdaki ağaç ve kayalarda yosunlar genellikle kuzeybatı yönünde yetişir).

l. Hedef Tarif Usulleri :

Hedef tarifleri tam ve kısa olarak yapılır. Yardımcı noktalardan yararlanma; tarifi anlaşmayı çabuklaştırır. Tarif yapılırken hedefin; sağı-solu yerine, kuzeyi-güneyi veya doğusu-batısı, önü arkası yerine, berisi-ötesi deyiminin kullanılması, bulmayı ve gözle takibi kolaylaştırır. Tariflerin tek tek yapılması tereddütleri ve yanlış anlamaları önler.

(1) Elle gösterme : Bulunması zor ve küçük hedefler, el ile tarif edilebilir. El ile gösterme sırasında; hedefi tarif edenin arkasından ve omuzu üzerinden kol ve parmak istikametinden bakılır.

(2) Tüfekle gösterme : Hedefi tarif eden; göstermek istediği noktaya nişan alır. Tüfeğin durumunu hiç bozmadan başını yana çeker, nişan hattını tarif edilene gösterir.

(3) İzli mermi kullanma : Çabuk ve pratik bir usuldür. Ancak hemen arkasından ateş etmek gerekir. Bu nedenle ateş görevi olan unsurlar tarafından kullanılmalıdır.

(4) Yardımcı nokta ile tarif : Görülmeyen veya pek az görülebilen hedefleri çabukça gösterebilmek için hemen görülebilen belirli yerler (tek ağaç, sivri kaya, yol kavşağı gibi) yardımcı nokta olarak kullanılabilir. Tarifi güç hedefler için birden fazla yardımcı noktadan faydalanılabilir. Hedefle karıştırılmaması için söylenen noktanın yardımcı nokta olduğu belirtilir.

Örnek : Makineli tüfek nişancısı ileride! Yardımcı nokta; vadideki kuru ağaç, hedef, iki parmak batısında düşman makineli tüfek yuvası üç, sıfır, sıfır (300 m.) ! hedefi gören anladığını belirtmek için yakınında bir yardımcı nokta söyler.

m. Gözetleme :

Her türlü hava koşullarında, gündüz ve gece harekat alanının; çıplak gözle, optik, elektronik veya diğer vasıtalarla sistemli bir şekilde incelenmesidir. Gözetleme bir istihbarat görevidir. Bu görev asla bir nöbet hizmeti olarak algılanmamalıdır.

n. Gözetleme Nasıl Yapılır?

Gözetleme yerinden düşmana doğru arazi (bölge derinliğine doğru) 50'şer metrelik şeritlere bölünür. İlk önce birinci şeritten başlamak suretiyle sağdan sola ve önden arkaya doğru gözetlenir.

o. Gözetleme Yeri Seçiminde Dikkat Edilecek Hususlar :

(1) Geniş ve uzak görüş ateş sahaları bulunmalı,

(2) Örtü ve gizlenme imkanı sağlamalı,

(3) Düşman ateşini üzerine çekebilecek ve tarifi kolay olan noktalardan uzak olmalı,

(4) Yanlardan ateş altına alınmamalı ve gizlice yaklaşma mümkün olmamalı,

(5) Gözetleyicinin silueti ufka düşmemeli,

(6) Gözetleyiciler görünmeden yaklaşabilmek ve uzaklaşabilmek için elverişli yol ve istikametlere sahip olmadır.

ö. Sabotaj :

Memleketin muharebe gücünü büyük ölçüde zayıflatmak, ekonomik alanda çöküntü yaratmak ve moral düşüklüğü meydana getirmek için ajanların ve bağımsız sabotajcıların giriştiği tahrip ve imha faaliyetleridir.

p. Sabotaj Çeşitleri :

(1) Yangınla sabotaj

(2) İnfilak maddeleri ile sabotaj

(3) Mekanik sabotaj

11. MEKANİK NİŞANCILIK VE BAKIM EĞİTİMİ:

a. Genel Bilgiler :

(1) Askeri eğitim içinde tek er eğitiminin iki temel hedefi bulunmaktadır. Bunlardan biri attığını VURMAK, diğeri VURULMAMAK, yani düşman ateşinden kendini korumaktır. Bu iki temel hedeften birincisi MEKANİK, NİŞANCILIK VE ATIŞ EĞİTİMİ ile sağlanır.

(2) Mekanik – nişancılık ve atış eğitimi, MEKANİK EĞİTİM, NİŞANCILIK EĞİTİMİ ve ATIŞ EĞİTİMİ olmak üzere üç bölümden meydana gelir.

(3) Mekanik eğitimin hedefi; personele, silahını etkili bir şekilde kullanabilecek seviyede tanıtmak, bakım ve muhafaza esaslarını öğretmektir.

(4) Nişancılık eğitiminin hedefi; personelin iyi bir atıcı olabilmesi için, doğru nişan, doğru nişan vaziyeti alma ve doğru tetik düşürme konularında gerekli bilgi ve becerileri kazandırmaktır.

(5) Atış eğitiminin hedefi ise; nişancılık eğitimi ile kazandırılan bilgi ve becerileri atışla pekiştirmektir.

b. Mekanik Eğitim :

(1) Yiv nedir? Namlu içerisinde sağa veya sola doğru kesintisiz helezonin girintidir.

(2) Set nedir? Namlu içerisinde sağa veya sola doğru kesintisiz helezonin çıkıntıdır.

(3) Çap nedir? Karşılıklı iki set arasındaki mesafedir.

(4) Azami menzil nedir? Arazi yapısına göre yükseliş verilmiş bir silah ile ateş edildiğinde; silahın namlu ağzı ile namlu ağzını terk eden merminin bir süre gittikten sonra, yer çekimi ve havanın direnci nedeni ile hızının kesilerek yere düştüğü mesafedir.

(5) Tesir menzili nedir? Bir silahın ateşinin tam etki sağladığı büyük ölçüde isabetin ön görüldüğü mesafedir.

(6) İlk hız nedir? Merminin namlu ağzını terk ettikten sonra birinci saniyenin sonunda kat ettiği mesafedir. Metre/saniye cinsinden ifade edilir.

(7) Mühimmat nedir? Silahla veya silahsız olarak canlı veya cansız hedeflere karşı kullanılan her türlü maddeye mühimmat denir.

(8) Tutukluk nedir? Bir silahın ateş ederken çalışmamasına tutukluk denir.

c. G-3 Piyade Tüfeğinin Tanımı ve Özellikleri :

(1) G-3 Piyade tüfeğinin tanımını yapınız

7,62 mm. çapında, NATO standartlarında fişek atan, barut gazının geri tepmesi, yerine getiren yayın ileri itmesi, kilitlenme makaralarının kilitlenmesi ile, yarım ve tam otomatik çalışan, hava ile soğuyan, piyadenin yakın muharebe silahıdır.

(2) G-3 Piyade tüfeğinin adedi bilgileri nelerdir?

Çapı : 7.62 mm.
Uzunluğu : 102 cm.
Ağırlığı : 4.250 gr.
Tesirli menzili : 400 m.
Atış sürati : 500-600 atış/dk.
Şarjörde mermi adedi : 20 adet
Nişangah mesafe ayarı : 100 – 200 - 300 – 400 m.

Yiv ve set adedi : 4
Namlu uzunluğu : 45 cm.
Şarjörlü ağılığı :4500 gr.
Azami menzili : 3700 m.
İlk hızı :780-800 m/sn.

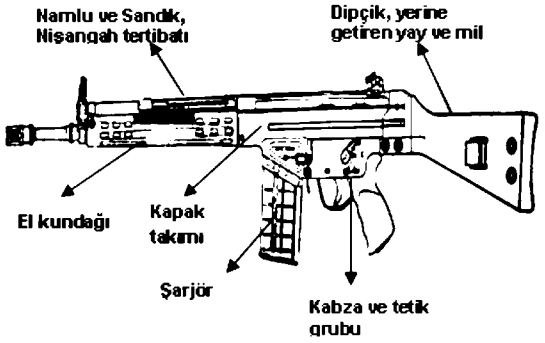

(3) G-3 Piyade Tüfeğinin Ana Parçaları Nelerdir?

(a) Namlu ve sandık, nişangah tertibatı,

(b) Mekanizma,

(c) Kabza ve tetik grubu,

(ç) Dipçik, yerine getiren yay ve mil,

(d) El kundağı,

(e) Şarjör

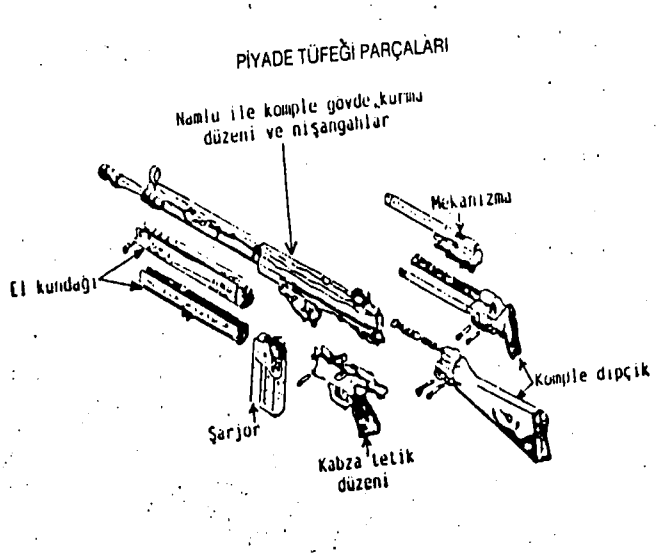

(4) G-3 Piyade Tüfeğinin Kullanma Seviyesinde Sökülme ve Takılma Sırası Nasıldır?

(a) Silah emniyete alınır,

(b) Şarjör çıkarılır,

(c) Namluda mermi olup olmadığı elle ve gözle kontrol edilir,

(ç) Tüfek kayışının kancası üst gerdaneden çıkarılır ve dipçiğe sarılarak sabitlenir,

(d) El kundağı tespit pimi ve el kundağı çıkarılır, çıkarılan pimler el kundağındaki yerine takılır,

(e) Dipçik pimleri çıkarılır ve dipçik geri çekilerek çıkarılır, çıkarılan pimler dipçikteki pim takma yerine takılır,

(f) Kurma kolu geri çekilerek mekanizma çıkarılır,

(g) Kurma kolu tekrar ileri alınır,

(ğ) Kabza ve tetik tertibatı çıkarılır,

(h) Geriye namlu, sandık ve nişangah tertibatı kalır.

Silahın takılması, sökülmesi işleminin tersi takip edilerek yapılır. Sökülüp takılma işlemi temiz bir satıh üzerinde yapılmalı ve silahın parçalarının kaybolmaması için gerekli önlemler alınır.

(5) G-3 Piyade Tüfeğinin Mühimmat Çeşitleri Nelerdir?

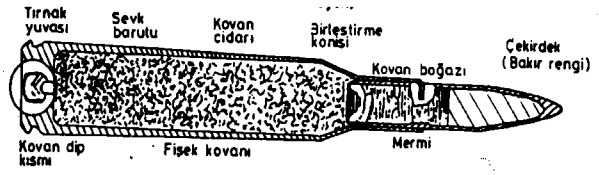

CİNSİ	ÖZELLİĞİ
(a) Çelik Çekirdekli Fişek	Çekirdeğin ucu siyah renge boyanmıştır. Hafif zırhlı araçlara, barınaklara ve insanlara kullanılır.
(b) İzli Fişek	Çekirdeğin ucu kırmızıya boyanmıştır. Atışın gözetlenmesi, yangın ve işaret vermede kullanılır.
(c) Manevra Fişeği	Çekirdeği yoktur. Kovanın ağzı büzülüdür. Ucu kırmızıya boyalıdır. Eğitim için kullanılır.
(d) Eğitim Fişeği	Çekirdeği bakır rengi, kovan yivlidir.
(e) Normal Fişek	Çekirdeği bakır renginde üzerinde ilave herhangi bir işaret bulunmaz.
(f) Bomba Sevk Fişeği	Çekirdeği yoktur. Kovanın ağzı büzülüdür ve yeşile boyalıdır. Tüfek bombası atmak için kullanılır.

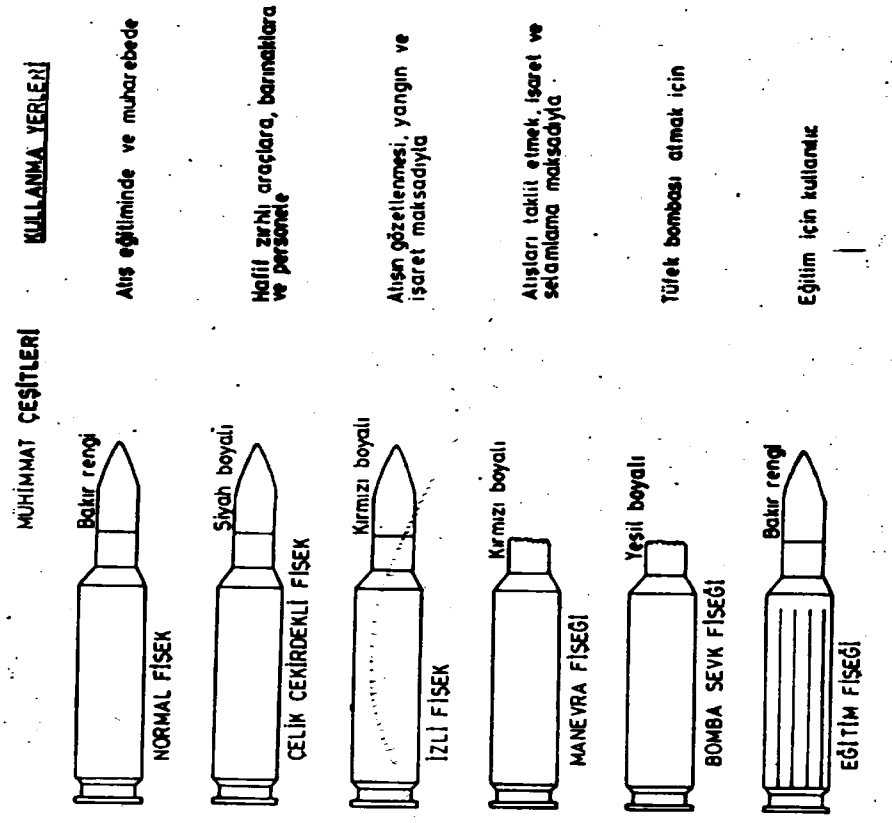

ç. G-3 Piyade Tüfeğinde Meydana Gelen Temel Tutukluk Cinsleri Nelerdir?

Mermi ateş almaz veya tutukluk olursa, tüfek emniyete alınır şarjör çıkarılır ve tüfek boşaltılarak tutukluğun sebebi araştırılır.

Tutukluk Şekli	Sebebi	Giderilmesi
Mekanizma şarjörden mermi almadan ileri gidiyor.	Şarjör iyi takılmamıştır.	Şarjörü iyice oturt.
	Şarjör gevşektir.	Şarjör mandalını kontrol et, çıkarma,
		Şarjörü değiştir.
Boş kovan dışarı atılmıyor	Tırnak veya yayı kırıktır.	Tamire gönder
	Boş kovan atacağı arızalıdır.	Mermi yatağını temizle
Kapsül ateşlenmiyor	İğne kırıktır.	Tamire gönder
	İğne ucu kısadır.	
	İğne ucu esnekliğini kaybetmiş ve kısadır.	
Mekanizma kapanmıyor, muntazam oturmuyor	Mermi yatağı kirlidir.	Temizle
	Namlu tespit parçası kirlidir.	Temizle
	Mermi hatalıdır.	Mermiyi değiştir
	Yerine getiren yay esnekliğini kaybetmiştir.	Tamire gönder
	Şarjör yerine oturmamıştır.	Yerine oturt
	Şarjör kirli ve deformelidir.	Şarjörü değiştir

d. M-1 Piyade Tüfeğinin Tanımı ve Özellikleri

(1) M-1 Piyade Tüfeği :

7.62 mm. çapında M-1 modeli, barut gazının geri tepme tesiri ile çalışan hava ile soğuyan, yarı otomatik bir silahtır.

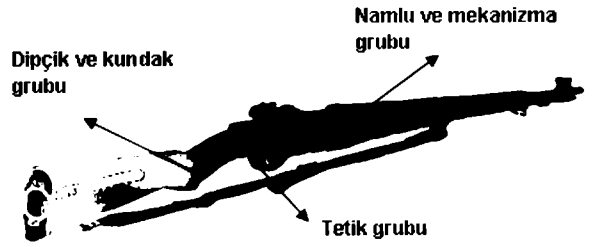

(2) M-1 Piyade Tüfeğinin Adedi Bilgileri Nelerdir?

Çapı	: 7.62 mm.
Yiv ve set adedi	: 4
Şarjörde mermi adedi	: 8
Etkili menzil	: 500 m.
Azami mesafesi	: 3200 m.
Azami atış sürati	: 12-32
Tüfek Uzunluğu	:111 cm
Namlu Uzunluğu	:61 cm
Tüfek Ağırlığı	:4,300 kg

(3) M-1 Piyade Tüfeğinin Ana Parçaları :

(a) Dipçik ve Kundak Grubu

(I) El kundağı, ön el kundağı, arka el kundağı

(II) Boy kundağı

(b) Namlu ve Mekanizma Grubu

(I) Namlu,

(II) Arpacık yatağı ve muhafazası,

(III) Gaz silindiri,

(IV) Gaz silindiri kapağı,

(V) Süngü yatağı,

(VI) Tüfek çatma çengel,

(VII) Piston,

(VIII) Yerine getiren yay,

(IX) Şarjör tutma ve boşaltma mandalı,

(X) Nişan tertibatı,

(XI) Kapak.

(c) Tetik Grubu

(I) Tetik gövdesi ,

(II) Tetik ve tetik tulumbası,

(III) Emniyet mandalı.

(4) M-1 Piyade Tüfeğinin Sökülüp Takılması :

(a) Silahın emniyeti kontrol edildikten sonra tetik tertibatı, korkuluk arka ucu geri yukarı çekilir ve çıkarılır.

(b) Namlu, gaz silindiri, piston ve üst kundakları dipçikten ayrılır.

(c) Geriye dipçik ve alt kundak kalır. Silahın takılması, sökülmesi işleminin tersi takip edilerek yapılır. Sökülüp takılma işlemi temiz bir satıh üzerinde yapılmalı ve silahın parçalarının kaybolmaması için gerekli önlemler alınmalıdır.

(5) M-1 Piyade tüfeğinin tutuklukları :

Tutukluk Sebebi	Yapılacak işlem
(a) Kısa Geri Tepme : (I) Gaz silindiri genişlemiştir (II) Yerine getiren yay mili eğilmiştir (III) Kilit vidası kusurludur. Piston kolu normal ebatta değildir.	 a. Tamire gönder. b. Tamire gönder. c. Tamire gönder.
(b) Atıştan Sonra Kapak Takımının Sıkıca Toplanmaması : (I) Yerine getiren yay kırılmış ve deforme olmuştur. (II) Atım yatağı kirli ve paslıdır. (III) Boş kovan atacağı uzundur. (IV) Gerdel aşınmış veya kırılmıştır.	 a. Tamire gönder. b. Temizle c. Tamire gönder ç. Tamire gönder
(c) Boş Kovanın Fırlatılmaması : (I) Yay zayıftır. (II) Boş kovan atacağı sıkışmıştır.	 a. Tamire gönder. b. Kontrol et.
(ç) Tetiğe Basınca Emniyet Açılıyorsa : (I) Emniyet kırıktır. (II) Emniyet üzerindeki tetik tutma çenesi aşınmıştır.	 a. Tamire gönder. b. Tamire gönder.

e. Piyade Tüfeğinin Bakımı :

(1) Günlük Bakım:

Çıkış, yol, mola ve dönüş diye dörde ayrılır. Göreve sevk edilen her silaha tatbik edilir.

(2) Haftalık Bakım:

(a) Silah kontrol ve muayene edilir.

(b) Silahın sahra sökümü yapılır.

(c) Parçalar tek tek temizlenir.

(ç) Temizlenen parçalar muayene edilir.

(d) Ayarlar kontrol edilir ve düzeltilir.

(e) Yerinde giderilmesi mümkün olmayan arızalar tespit edilir ve arıza kayıt defterine işlenir.

(f) Bir önceki haftadan arızası tespit edilen silahın tamir olup olmadığı kontrol edilir.

(g) Her silah kendi teknik talimnamesindeki yağ cinsine göre yağlanır ve bakımcılar tarafından kontrol edilir.

(3) Atış Bakımı:

(a) Piyade tüfeğinin bakımı atış öncesi ve atış sonrası şeklinde 2 safhada uygulanır.

(b) Atış bakımı, genelde haftalık bakım gibi yapılır. Aynı bakım formu kullanılır. Atış grupları seviyesinde toplu bakım şeklinde yapılır. Haftalık bakımdan başlıca farkı; bakım işleminin atış öncesinde ve atış sonrasında 2 defa tekrar edilmesidir.

(c) Atış öncesi bakımda namlu içi temizlendikten sonra yağlanmaz. Atış temiz namluyla yapılır. Atış sonu bakımında namlu yeniden temizlenir ve yağlanır.

(4) Aylık Bakım:

Silahın sahra sökümü yapılır. Parçalar temizlenir, ayarlar kontrol edilir ve düzeltilir. Teknik talimnamede belirtilen kısımlar yağlanır, kontrol edilir.

(5) 6 Aylık Bakım :

Tamamen teknik personeli ilgilendirdiğinden bu bakım Hafif Silah Bakım Kısmı tarafından yapılır.

f. Nişan Hattı ve Mermi Yolu Esasları :

(1) Nişan Hattı Nedir? Gözden GEZ'in orta noktasından (üçgen ve dörtgen gezlerde üst kenar ortasından) ARPACIĞIN silme tepesinden geçen hattır. Bu noktalardan GEZ ve ARPACIK sabittir. GÖZ bu iki noktayı birleştiren hattı hedefe tatbik etmek için hatta girer.

(2) Nişan Noktası Nedir? Nişan hattını tatbik etmek üzere hedef üzerinde seçtiğimiz noktadır.

(3) Nişan Alma Nedir? Nişan hattını hedef üzerinde seçilen NİŞAN NOKTASI' na oturtmaktır.

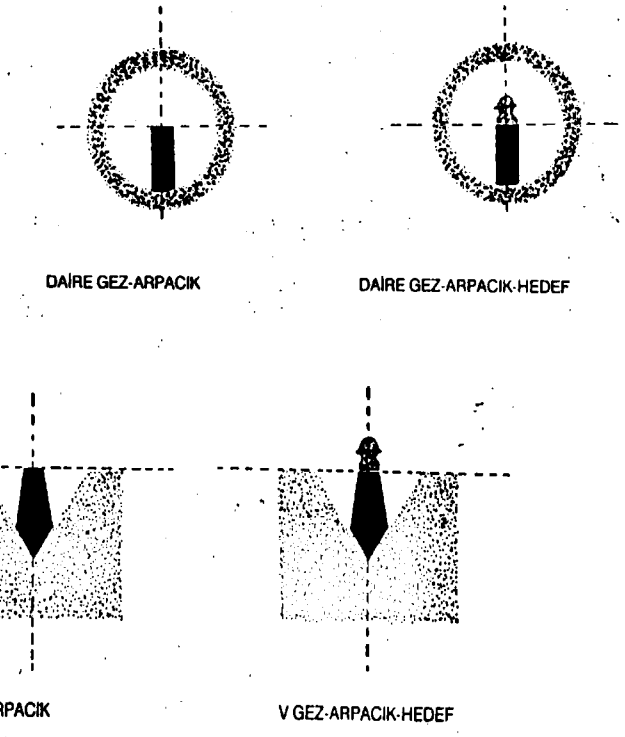

(4) Balistik Nedir? Mermilerin hareketleri ve bu hareketleri etkileyen şartları inceleyen tatbiki mekaniğin bir bölümüdür. Üç bölümde incelenir.

(a) İç Balistik : Merminin ateşlenmesinden, namlu ağzını terk edinceye kadar geçen süredeki olayları inceler.

(I) Sevk barutunun cinsi, şekli, miktarı, yanma süresi, rutubet derecesi,

(II) Mermi çekirdeğinin ağırlığı,

(III) Namlunun durumu,

(b) Dış Balistik : Merminin namlu ağzını terk ettikten sonra, düşünceye kadar mermi yolunu etkileyen faktörleri inceler.

(c) Nüfuzi Balistik : Merminin hedefe isabetinden sonraki olayları inceler.

(5) Mermi Yolu Nedir? Merminin namlu ağzını terk ettiği andan itibaren yere düşünceye kadar havada takip ettiği hatta MERMİ YOLU denir.

(6) Doğru Nişan Alma : Nişan alma, NİŞAN HATTI 'nı HEDEF üzerine oturtmaktır. Ancak nişanın doğru olabilmesi için; GÖZ, GEZ, ARPACIK ve NİŞAN NOKTASI 'nın doğru olarak hizalanması gerekir. Doğru bir hizalama, GEZ 'in merkezi ("V" gezlerde üst kenar ortası), ARPACIĞIN silme tepesi ve NİŞAN NOKTASI üst üste çakıştırılarak sağlanır.

(7) Üç Köşe Teşkili : Avcıları, her defasında aynı şekilde ve doğru nişan almaya alıştırmak, nişan almadaki becerilerini geliştirmek için uygulanan eğitimdir.

(8) Üç Köşe Teşkilinin Yapılışı : Bu eğitim, sabitleştirilmiş bir tüfekten nişan alınıp 15 m. mesafedeki (kepçe üzerindeki) hedefin nişan hattına getirilmesi ve merkezindeki delikten kurşun kalem sokularak arkasındaki kağıdın noktalanması şeklinde yapılır. Silah kımıldamadan aynı işlem üç defa tekrarlandığında, hedef kağıdındaki üç nokta birleştirilerek üç köşe teşkil edilir.

(9) Üç Köşe Teşkilde Standart Nedir? Teşkil edilen üç köşenin tamamı, bir kurşun kalemin açılmamış ucu ile kapatılabilmeli ve personel üç nişan noktasını 30 sn. içerisinde işaretleyebilmelidir.

(10) Teşkil Edilen Üç Köşenin Kıymetlendirilmesi :

(a) Hatasız üç köşe; açılmamış bir kurşun kalemle kapatılabilmelidir.

(b) Hatalı üç köşelere; arpacık hataları, nişan noktası hataları veya her iki hatanın birlikte yapılması sebep olur.

(c) Alçak-yüksek arpacık ve/veya aşağı yukarı nişan ile; dikey ve yüksekliği fazla olan üç köşe meydana gelir,

(ç) Sağa-Sola arpacık ve/veya sağa sola nişan ile; yatay ve genişliği fazla olan üç köşe meydana gelir,

(d) Bu hataların birlikte yapılması halinde; hem genişliği hem de yüksekliği fazla olan üç köşeler elde edilir.

g. Tüfeğe Hakimiyet Esasları :

(1) Sol kol ve sol elden yararlanma,

(2) Dipçiği omuz çukuruna yerleştirme,

(3) Kabza kavrama,

(4) Sağ kol ve sağ dirseği kullanma,

(5) Kaynak yapma,

(6) Rahat bir duruş,

(7) Nefes kontrolü,

(8) Tetik kontrolü ve tetik düşürme.

Bu faktörlerden ilk altısı nişan vaziyetinin alınışı esnasında, son ikisi atış esnasında uygulanır.

ğ. Nişan Vaziyeti Nedir?

Bir hedefe nişan almak için mevzide silah ve vücudumuzun almış olduğu duruma NİŞAN VAZİYETİ denir.

h. Nişan Vaziyetleri :

Nişan vaziyetleri mevziinin sağladığı süre imkanına göre DESTEKLİ ve DESTEKSİZ, hava hedefleri ve hücum atışları için nişan vaziyeti olmak üzere gruplandırılırlar.

(1) AYAKTA destekli/ desteksiz,

(2) ÇÖMELEREK destekli/ desteksiz,

(3) ÇÖKEREK destekli/ desteksiz,

(4) OTURARAK destekli/ desteksiz,

(5) YATARAK destekli/ desteksiz,

(6) ÖRTÜ VE SÜTRE GERİSİNDEN,

(7) AVCI BOY ÇUKURUNDA,

(8) KALÇADAN (HÜCUM ATIŞI İÇİN),

(9) HAVA HEDEFLERİNE,

ı. Nişan Noktası :

Nişan noktası, hedefin büyüklüğüne, hareket edip etmediğine, hareket ediyorsa hızına, kullandığımız nişangah mesafesine göre değişir. Genel olarak duran küçük hedeflerin alt kenar ortasına, büyük hedeflerin ortasına, hareket eden hedeflerin önüne nişan alınır.

i. Duran Hedeflere Nişan Noktası :

(1) Mesafeye uygun nişangah kullanıldığında;

(a) Baş ve göğüs hedeflerinin alt kenar ortasına,

(b) Diz ve boy hedeflerinin merkezine nişan alınır.

(2) Muharebe nişangahı kullanıldığında :

(a) 200 m.' ye kadar; baş ve göğüs hedeflerinin alt kenar orta noktasına,

(b) 200-400 m. arasında; baş ve göğüs hedeflerinin yüzlerine, diz ve boy hedeflerinin göğüslerine nişan alınır.

j. Hareket Eden Hedeflere Nişan Noktası :

(1) Yürüyerek yaklaşıyorsa – Kasıklarına,

(2) Koşarak yaklaşıyorsa – Dizlerine,

(3) Yürüyerek uzaklaşıyorsa – Omuzlarına,

(4) Koşarak uzaklaşıyorsa – Ensesine,

(5) Soldan sağa, sağdan sola yürüyorsa – Hemen önüne,

(6) Solda sağa, sağdan sola koşuyorsa – Bir vücut kalınlığı önüne,

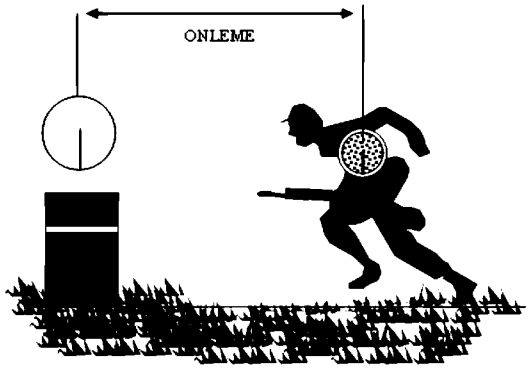

(7) Paraşütçülerin: Hangi nişangah kullanılırsa kullanılsın 200 m. 'ye kadar ayak ucuna, 200-400 m. arasında bir boy aşağısına nişan alınır.

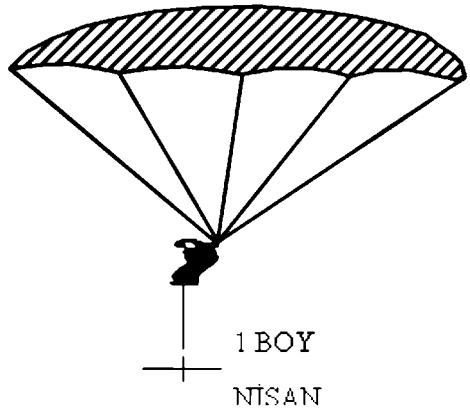

k. Hareket Eden Araçlara Nişan Noktası :

(1) Yaklaşan araçların toprakla birleştiği yere,

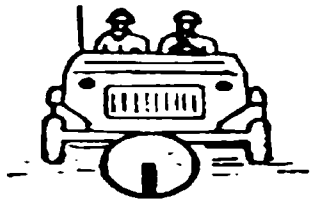

Yaklaşan Araç

(1) Uzaklaşan araçların üst kenar ortasına,

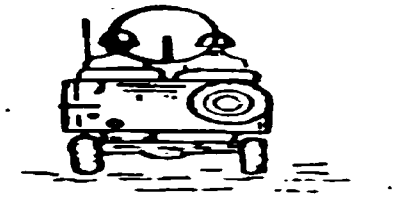

Uzaklaşan Araç

(2) Soldan sağa, sağdan sola hareket eden araçların; arazide yarım araç boyu, yolda bir araç boyu önüne nişan alınır.

Arazide
Sağdan sola

l. Uçaklara Ateş Ederken Nişan Noktası :

(1) Bulunulan araziye dik olarak alçalan veya yükselen uçakların kendisine nişan alınır,

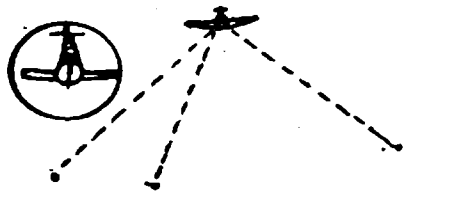

Mevziye Dik Yaklaşan veya
Uzaklaşan Uçaklar

(2) Soldan sağa, sağdan sola uçan jet uçaklarının 8 uçak boyu (iki futbol sahası) önüne nişan alınır,

(3) Uçaklara ateş ederken otomatik ateş yapabilen silahlar sürekli atışa ayarlanır.

m. Muharebe Nişangah ve Nişangah Tanzimi :

(1) Muharebe Nişangahı Nedir? Muharebe nişangahı; nişangah tanzimi için yeterli zaman olmadığı hallerde kullanılır. G-3' te 200 m., nişangahı muharebe nişangahı olarak kullanılır. (M-1 için 300 m.)

(2) Muharebe Nişangahının Avantajı Nedir? Muharebe nişangahının avantajı; çeşitli mesafelerdeki hedeflere nişangah değiştirilmeden, nişan noktasını atış yapacak mesafeye göre değiştirerek ateş etme imkanı sağlamasıdır.

(3) Nişangah Tanzimi Nedir? G-3 P. Tüfeğinin gezinin 100 m. için 1 200 m. için 2, 300 m. için 3, 400 m. için 4 rakamı gezin arkasındaki çentiğe gelecek şekilde döndürülmesine NİŞANGAH TANZİMİ denir.

(M-1 P. Tf. için yükseliş değeri 25m. İçin "12-0", 100 m. "14-0", 200 m. İçin "12-0", 300 m. İçin "15-0", 400 m. İçin "18-0", 500 m. İçin "21-0" dır.)

NOT : M-1 Piyade tüfeğin nişangahının solundaki tambura mesafe tamburasıdır, sağ tarafındaki tambura ise rüzgar tamburasıdır.

12. NÖBETÇİ VE DEVRİYELERİN TEKMİL VERMESİ:

a. Kapalı nöbet yerlerinde (Koğuş, yemekhane gibi) komutan veya amir geldiği zaman, nöbetçiler şu şekilde hareket eder.

(1) Gelen Komutan veya amirin 3 adımdan yakın olmamak üzere karşısında durulur.

(2) Kısa künyesini söyler ve nöbet yerini, ait olduğu birlik ismi ile beraber görüşe hazır olduğunu ifade eder. (3 ncü Bölük Erlerinden Metin KURBAN 09.00-12.00 koğuş nöbetçisiyim, bölük koğuşu, görüşünüze hazırdır Komutanım.)

(3) Koğuşta mevcut silah, malzeme, yatak vb. konularda sorulacak soruları cevaplandırmaya hazır olmalıdır.

(4) Eğer, nöbet yerinde kendisinden başka kimse varsa, nöbetçi önce dikkat çeker, sonra 1, 2 ve 3 ncü maddelerdeki gibi hareket eder. Komutan veya amir, nöbetçinin sorumluluğu olduğu mahalle girmeyip yakından geçerse, nöbetçi sadece cephe alıp esas duruşa geçerek selamlar, tekmil vermez.

b. Açık nöbet yerlerinde Komutan veya amir, nöbet mahalline geldiği takdirde:

(1) Beş adım mesafeye yaklaşır.

(2) Kısa künyesini söyler hangi birliğe ait tesisin (Sahil Güvenlik Eğitim ve Öğretim Komutanlığı erlerinden Kadir CAN 22.00-24.00 cephanelik nöbetçisiyim, nöbetimde vukuatım yoktur, Komutanım) nöbetçisi olduğunu belirtir.

(3) Sorulan sorulara cevap verir.

c. Nöbet mahallinde birden fazla nöbetçi olduğunda nöbet tekmilini kıdemli olan verir.

ç. Yol güzergahında bulunan nöbetçiler önlerinden yaya veya araçla geçen Komutanlar araçtan inip kendilerine yönelip yaklaşmadıkları taktirde tekmil vermezler.

d. Lumbarağzı ve saygı nöbetçileri tekmil vermezler.

13. NÖBETÇİNİN DİĞER BİR NÖBETÇİYİ KORUMASI:

Nöbet yerine gelen, tanınmayan kişi durdurulduktan sonra, koruyucu nöbetçinin parolayı soran nöbetçiyi iyi koruması için mevzilendiği yerden çıkmayıp parolayı soran nöbetçinin, nöbet talimatını tamamen yerine getirdiğine emin olduktan sonra mevzisinden çıkıp parolayı soran nöbetçinin yanına gidecektir.

14. PAROLA VE İŞARETİN KULLANILMASI:

Parola, tanınmayan bir şahsı veya grubu tanımak için kullanılan bir vasıta; İşaret ise, parolaya verilen cevaptır.

a. Sorumluluk sahanızda bir kişi geçmek isterse veya şüpheli bir şekilde size yaklaşmaya çalışırsa;

(1) Yaklaşan kişi tehlike teşkil edecek kadar yaklaşmadan durması emredilir. "DUR" emri anlaşılacak kadar açık sesle verilir. Yabancının durmasından sonra "KİMDİR O" emri verilir. Yabancı kendini tanıtır. Bu emirlere uymayana ihtar atışıyla beraber ayaklarına ateş edilir.

(2) Nöbetçi silahlı yabancıya dönük ve bulunduğu mevziiden çıkmadan açık ve anlaşılır bir sesle "KALDIR KOLLARI YAKLAŞ" emrini verir.

(3) Nöbetçi yaklaş emri üzerine gelmekte olan kişiyi kendisine bir zarar vermeyecek ancak sesini işitebileceği mesafeye gelince tekrar "DUR" emrini vererek durdurur.

(4) Alçak bir sesle parola söylenir ve yabancının işareti söylemesi beklenir. Doğru işaret alınırsa ve şüpheyi icap ettiren bir durum yoksa geçmesine izin verilir. Eğer işareti doğru söylemesine rağmen şüpheli bir durumu varsa dost bir şahsın bilebileceği bir takım sualler sorulur. Sorulara doğru cevap alınırsa geçmesine müsaade edilir.

(5) İki kişilik nöbet yerlerinde veya devriyelerde nöbetçinin bu görevi yaparken, diğer nöbetçi mevziye girerek tüfeğini gelene/gelenlere doğrultarak durumu dikkatle izler.

b. Sorumluluk sahanızdan bir grup geçmek isterse veya şüpheli bir şekilde yaklaşırsa;

(1) Gruba uygulanacak önlemler tek kişiye uygulanan önlemlerle aynıdır. Bir grubun yaklaştığı tespit edilirse tehlike teşkil edecek mesafe kadar yaklaşmadan durmaları emredilir.

(2) Grubun komutanına veya duranlardan yalnız birine eller yukarıda ve silahsız olarak yaklaşması söylenir. Grubun diğer elemanlarının yaklaşmasına müsaade edilmez. Yaklaşan şahıs 2-3 metreye gelince durdurulur ve parola söylenir, işaret alınırsa kalan devriyenin teker teker ilerlemesi ve parola sorulan şahısın her birini tanıtması istenir.

15. MUHTELİF ARAMALAR:

a. Arama; sabotörler ve bulundukları yerler hakkında bilgi toplamak, gizlenmiş malzemeleri tespit etmek, sabotörleri taciz etmek, taarruz kabiliyetlerini sekteye uğratmak ve bulunduklarında etkisiz hale getirmek veya imha etmek için onların gizlendiği veya faaliyetlerinin belirlendiği yer ve alanlarda yapılan bir harekattır.

b. Bir arama ekibi;

(1) Arama unsuru; hareket için verilen görevi icra eden unsurdur. Normal olarak en az 2 kişi halinde teşkilatlanır.

(2) Emniyet unsuru; arama unsuru arama mahalline girerken bu meskun mahalli çembere alır, dikkatlerini özellikle arama mahallinin dışına çıkmayan tevessül edenlere teksif eder.

(3) İhtiyat unsuru; bölge yakınında bulunan hazır bir elemandır. Görevi diğer iki unsura baş edemeyecekleri bir mukavemetle karşılaştığında yardımcı olmaktır. Ayrıca gerektiğinde her iki unsurdan herhangi birini değiştirme veya takviye maksadıyla da kullanılır.

c. Personel Aramaları:

Aramalar en az iki kişi ile yapılmalıdır.

(1) Çabuk Arama:

Aranılan şahısı silah, vesika ve benzeri maddelerden tecrit etmek için yapılan aramalardır. Aranan geriye döndürülür, kolları kaldırılır. Arayanın yardımcısı silahı ile arananın zararsız bulunmasını sağlayacak yerde bulunur. Arayan aranılanın arkasında bulunur ve kollarından başlayarak aramasını yapar. (Sıvazlama veya yoklama ile)

(2) Duvar Araması :

Aranacak şahıs duvara döner, kolları açık bir şekilde havaya kaldırılır, parmak uçları ile duvara tutunur. Bacaklar iyice açılır ve mümkün olduğu kadar duvara paralel ve duvardan uzak tutulur. Arayıcı yardımcısı; aranılanın gerisinde ve arayana göre aksi istikamette bulunur, şüpheliye silahını yöneltir, arayıcı durumunu değiştirdikçe o da yerini değiştirir, arayıcı aranan şahısa sağdan yaklaşır, sağ tarafını ararken sağ ayağını aradığı kişinin sağ ayağının önüne koyar, bileklerinin devamlı temasını sağlar. Sol tarafını ararken de aynı şeyleri sol ayağı ile yapar. Arama esnasında mukavemetle karşılaşırsa ayağını çekerek arananı kolayca yere düşürür. Arama yukarıdan aşağıya doğru yapılır. Önce şapkası, elleri, kolları, vücudun sağ tarafı ve sağ bacağı aranır. Elbisesi parmak arasında buruşturularak aranır. Koltuk altları, sırt, göğüs, bel, bot/ayakkabılara bilhassa dikkat edilir. Aynı şeyler sol tarafta da tekrar edilir. Arama esnasında düşürülen şahsın aranmasına kaldığı yerden başlanmaz, yeni baştan aramaya başlanır. Arayıcının hiçbir zaman aranan ile arayıcı yardımcısı arasına girmemesine dikkat edilir. Eğer aranacak şahıslar birden fazla ise, birbirine temas etmeyecek şekilde uygun aralıklarla yukarıdaki gibi duvara abandırılır. Yardımcı bütün aranacakları kontrol altında tutacak uygun bir yerde bulunur. Arama yukarıdaki gibi yapılır, araması biten şahıs en sola (en sona) gönderilir. Aranılanlar bitinceye kadar bu şekilde devam edilir.

(3) Soyarak Arama :

Mutlaka kapalı bir yerde yapılır. Aranacak şahıs önemli biri ise soyarak aranır. Silahsız iki kişi içeride arama yaparken silahlı bir personel de kapıda bekler, şüpheli şahsın elbiseleri, ayakkabıları çıkartılır, iyice kontrol edilir. Bundan sonra ağzı, burnu, kulakları, koltuk altları ve gizli yerleri ile saç araları iyice aranır.

ç. Araçların Aranması:

Araçlar ideal olarak 3 kişi ile aranır. Araç uzunluğu iki kışıma ayrılarak sağ yanı bir, sol yanı bir kişi tarafından aranır. Üçüncü şahıs çevreyi gözetler.

(1) Bir aracın aranmasında şu hususlara dikkat edilmelidir.

(a) Araca hasar verilmez.

(b) Normal olmayan her şeyden şüphelenilir.

© Araçtaki bütün evraklar incelenir.

(ç) Araçtan çıkamayacak durumdaki hasta ve sarhoş kişiler incelenir.

(2) Motosikletlerin aranması :

Yakıt deposu, takım çantası, plastik bidonlar, pedallar ve motor mesnedi, farlar, çamurlukları, selealtı, içi boş akşamları iyice kontrol edilir.

(3) Küçük Binek Araçlarının Aranması:

Aramaya; önden arkaya doğru, arayıcıların yüzleri birbirine dönük olarak araç içinden başlanır. Döşeme, bagaj, yakıt depo ve boruları, stepne, motor bloğu, çamurluklar, farlar ve aracın alt tarafı teker teker kontrol edilir.

(4) Yük Araçlarının Aranması:

(a) Tahta kasalı araçlarda gizli bölmeler, sahte döşemeler yaparak malzeme saklamak mümkündür. Bunu tespit etmek için kasa ölçüleri ruhsatnamedeki ölçülerle karşılaştırılır.

(b) Çift arka tekerlekli ve ilave dingilli araçlarda tekerlekler arasındaki boşluklar, takozların içi ve brandaların araları kontrol edilir.

(5) Otobüslerin Aranması:

Araç içinde aramaya başlamadan önce aracın çıkış kapıları kontrol altına alınır. Koltuk altları, araları, eşya rafları ve bagajlar iyice aranır.

(6) Genel Olarak Araçlarda Malzeme Saklamaya Müsait Yerler Şunlardır :

(a) Güneş siperlikleri,

(b) Gösterge tablosunun arka kısmı,

(c) Koltukların altı,

(ç) Koltuk içleri,

(d) Kapılardaki cepler ve kapı içleri,

(e) Arka koltuklar,

(f) Stepne,

(g) Arka pencerenin önündeki raflar,

(h) Stepne yeri,

(ı) Eksoz boruları,

(i) Araç radyosu ve hoparlörleri,

(j) Otobüslerde yan yana koltukların araları.

(7) Bütün Araçların Aranmasında Dikkat Edilecek Hususlar Şunlardır;

(a) Kontak anahtarı aracın üzerinde mi?

(b) Farlar sağlam mı ?

(c) Araç kilitli mi?

(ç) Plaka talimatına uyuyor mu?

(d) Plaka yerine uyuyor mu ?

(e) Plaka vidalan ve perçinleri yeni mi?

(f) Plaka üzerindeki numaralar değiştirilmiş mi?

(g) Plaka verilme tarihi ile imal tarihini karşılatırınız. Ters düşen bir durum var mı?

(ğ) Pencereler tam aşağıya iniyor mu ?

(h) Stepnenin ağırlığını kontrol ediniz, şüpheleniyorsanız havasını boşaltınız.

(ı) Şoföre motoru durdurmasını söyleyiniz, eğer düz kontak ile çalıştırılmışsa durmayacaktır.

16. SAYGI VE EMNİYET NÖBETÇİSİNİN HAREKET TARZLARI:

a. Duruşlar:

Bulundukları kulübe içinde kulübenin bir adım ilerisinde yüzleri birbirine dönük olarak dururlar, yan yana gelmezler. Yer değiştirmeleri, bulundukları kulübeden aynı anda hareketle, tüfek çapraz tutuşta uygun adımla karşılıklı olarak ilerlemek suretiyle olur. Duruş ve dönüşleri her iki nöbetçi için de aynı anda olmak üzere uygun olarak yapılır.

b. Selam Verme Şekli :

(1) Nizamiyede (Ana giriş ve lumbarağızlarında) bulunacak saygı nöbetçileri, selamlamayı tüfekle ÇAPRAZ TUTUŞ vaziyetinde esas duruşa geçerek yaparlar.

(2) Bina içindeki saygı nöbetçileri, esasen tabancalı olduklarından elle selam verirler.

c. Tüfek Taşıma Şekilleri:

(1) Dış veya iç kapılarda bulunan ve aynı zamanda saygı nöbetçisi olan nöbetçiler, tüfeklerini çapraz tutuş şeklinde taşırlar.

(2) Bina içindeki saygı nöbetçileri tabancalı olduklarından silah taşıma vaziyeti söz konusu değildir.

17. ARAÇ MUHAFIZININ GÖREVLERİ:

a. Araç muhafızının görevi, aracı ve araçtakileri korumaktır. Bu işi yaparken, aracı en iyi koruyabileceği bir noktada bulunur. Görevini yaparken etrafı dikkatlice izler ve muhtemel
tecavüzlere karşı tetikte bekler.

b. Servis aracında muhafız ise aracın durduğu noktalarda araca binip inenleri dikkatle
izler. Bir tecavüz anında askerin silah kullanma yetkilerine göre hareket eder.

18. KARGAŞALIK BASTIRMA DÜZENLERİNDE HAREKET TARZLARI:

a. Genel Bilgiler:

Hazır Kıta görevinde kargaşa bastırma düzenleri, pek çok kargaşa durumlarında etkili bir biçimde uygulandığında kalabalığı kontrol altına alma ve dağıtma konusunda başarı sağlanabilir. Bu düzenlerle kolluk kuvvetleri kalabalığı ve kitleleri kolaylıkla kontrol altına alabilir. Parçalama ve bölme olanağı doğduğunda özellikle büyük kalabalığa karşı etkili olunabilir.

b. Esneklik:

Denemeler, bu düzenlerin etkili olabilmesi için duruma göre kurulması gerektiğini gösterebilir. Düzendeki kişiler arasında 75 cm. lik açıklığın duruma göre açılması veya azaltılması gerekebilir.

c. Düzen Tipleri ve Kullanılması:

(1) Hat düzeni:

(a) Taarruzi bir düzen olarak hat düzeni, kalabalığı geriye doğru bir açık bölgeye doğru veya bir sokak içine çekmek için kullanılır.

(b) Bir savunma düzeni olarak hat düzeni, kargaşalık çıkaran grubu bir yerde tutmak veya bazı sokak ve bu bölgelere girişini önlemek için kullanılır.

(2) Sağa veya Sola Kademeli Düzen; grupları açık veya meskun bölgelere yanaştırmak için kullanılır.

(3) Kama Düzeni; bir taarruz düzeni olarak kalabalığı önlemek veya yarmak için kullanılır.

(4) Geniş Kama Düzeni; taarruzi bir düzen olarak bir kalabalığa girmek için kullandır. Elebaşlarını yakalamak için uygun bir düzendir.

(BU SAYFA BOŞ BIRAKILMIŞTIR)

İKİNCİ BÖLÜM

İKİNCİ KISIM

TÖRENLER

1. TÖRENLERLE İLGİLİ TANIMLAR:

a. Tören:

Kara, Deniz, Hava, Jandarma ve Sahil Güvenlik Komutanlığı birlik kurumlarında karşılanan, uğurlama, anma, devir teslim ve benzeri maksatlarla yapılan merasimdir.

b. Tören Komutanı:

Tören birliklerini hazırlayıp düzenleyen, onları sevk ve idare eden kişidir.

c. Tören Komutan Yardımcısı:

Tören Komutanı tarafından seçilen kıt'anın, tören için hazırlanmasına, tertip ve düzenlemesine yardımcı olan, komutan namına tören kıt' asını denetleyen, nezaret ve kontrol eden kişidir.

ç. Flama:

Kara, Deniz, Hava Kuvvetleri ile Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığında Bölük dahil Alay ve eşiti birlik ve komutanlıklarda birliği tanıtmak için kullanılan muayyen ölçü, renk ve şekillerde yapılan semboldür.

d. Kıt'a Tören Birliği:

Tümen, Tugay ve Alay Komutanlıklarınca çıkarılan, çeşitli törenlerin icrasında kullanılan birliklerdir.

e. Onur Kıt 'ası Komutanı:

Onur Kıt' aları ile yapılacak törenleri sevk ve idare eden kişidir.

f. Kıt'a Tören Birliği Komutanı:

Kıt'a tören birlikleriyle yapılan törenleri sevk ve idare eden kişidir.

g. Fors:

Kuruluşa göre ait olduğu emir ve komuta kademelerini, komutanın mevcudiyetini bildiren muayyen ölçü, renk ve şekillerde yapılan semboldür.

ğ. Sancak Nöbetçisi:

Sancağın bulunduğu oda, çadır, komuta aracı, kamara ve benzeri yerlerin önüne çıkarılan emniyet saygı nöbetçisidir.

2. SAYGI NÖBETÇİLERİ:

a. Saygı Nöbetçisi:

Kışla, karargah ve kurumlarda bulunduklarında; Cumhurbaşkanı, Başbakan, Milli Savunma Bakanı, Kuvvet Komutanları, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı ile Donanma ve Saha Komutanı ile eşiti generallerin, karargah binalarının ana giriş kapısı ile çalışma odaları kapısına çıkarılan iki kişilik nöbetçidir. Bu nöbetçilerin kıyafetleri, Türk Silahlı Kuvvetleri Kıyafet Yönetmeliğinde belirtilmiştir. Ana giriş kapısındaki nöbetçiler tüfekli, çalışma odaları kapısındaki nöbetçiler tabancalıdır. Bu makam sahiplerinin, Orduevi, Askeri Gazino ve Misafirhanelerde geçici ikametlerinde, tabancalı saygı nöbetçisi çıkarılır. Her kışlanın lumbarağzı girişindeki nöbetçi, esas itibariyle emniyet nöbetçisi olup, aynı zamanda saygı nöbetçisidir.

b. Birliklerin sancak nöbetçilerinin duruşları, selamlamaları ve tüfek taşıma şekilleri aşağıda belirtilmiştir.

(1) Duruşları: Bulundukları kulübe içinde veya kulübenin bir adım ilerisinde yüzleri birbirine dönük olarak dururlar, yan yana gelmezler ve yer değiştirmezler (Şekil -1).

(2) Selam Verme Şekilleri :

(a) Saygı nöbetçilerinin esas görevleri emniyet olduğundan, bina dışında bulunan nöbetçiler, tüfeklerini çapraz tutuş şeklinde taşırlar. Amir ve üstlerini silah taşıma şeklini bozmadan, esas duruşa geçerek selamlarlar. (Şekil – 2)

(b) Bina içindeki saygı nöbetçileri, esasen tabancalı olduklarından elle selam verirler. (Şekil – 3)

(c) Bina içindeki kozmik odalar ile harekat, brifing ve benzeri odalar önünde bulunan tüfekli nöbetçiler, tüfekli esas duruşta durarak selam verirler. Başla takip yapmazlar. (Şekil-4)

(3) Tüfek Taşıma Şekilleri:

(a) Ana giriş yerleri ve kapılarda bulunan ve aynı zamanda saygı nöbetçisi olan nöbetçiler, tüfeklerini çapraz tutuş şeklinde taşırlar ve selamlama dışında silah taşıma şeklini bozmazlar ve rahat durumda bulunurlar. (Şekil -1)

(b) Bina içindeki brifing odaları ile Tugay ve Alay Komutanı odası önünde bulundurulan tüfekli nöbetçiler, tüfeklerini kayışları gerili halde, tören rahatta tutarlar, selamlama için esas duruşa geçerler. (Şekil – 4)

(c) Bina içindeki komutan odaları önünde veya ziyaretçi komutanların ikametgahlarında saygı nöbetçileri tabancalı olduklarından, silah taşıma vaziyeti söz konusu değildir. (Şekil - 5)

Şekil-1: Saygı Nöbetçisinin Duruşu

Şekil-2: Saygı Nöbetçisinin Selam Vermesi

Şekil-4: Sancak Nöbetçisinin Selamlaması

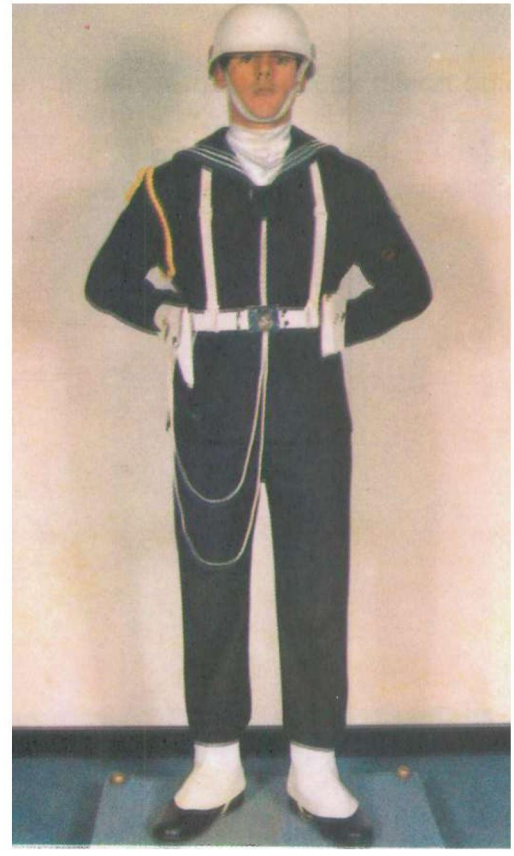

Şekil-5: Saygı Nöbetçisinin Duruşu

3. FLAMALARIN BULUNDURULACAĞI YERLER VE TAŞIMA ŞEKİLLERİ:

a. Flamalar; birliğin toplu duruşlarında, birliğin sağ başında birlik komutanı ile birlik arasında, yürüyüşlerde ise birlik komutanının beş adım gerisinde bulunur.

b. Flama birliğin başında bulunmadığı zamanlarda birlik komutanı makam odasında bulunur.

c. Flamalar törenlerde ve komutanın emredeceği zamanlarda, birlik ile beraber çıkartılır.

ç. Flama taşıyıcı, birlik komutanı tarafından özel surette seçilir. Flama taşıyıcı tüfeğini arkaya asar, flamayı da sağ eliyle tutarak taşır.

d. Birlik flaması ile dönüşlerde sağ kol dirsekten hafifçe çekilerek flama gönderinin demirli ucu yerden iki parmak kadar kaldırılır.

e. Flama taşıyıcı, Kıt'a ile bulunmadığı zaman selamlamayı esas duruşta ve başla takip ederek yapar.

f. Flama hiçbir zaman ve her ne olursa olsun yere düşürülmez ve yere yatırılmaz.

(1) Flama taşıma vaziyetleri:

(a) Esas Duruş : "HAZIR OL !" komutunda; flama gönderinin alt uç demiri, sağ ayağın en geniş yeri dış kenarına değecek şekilde yere konur. Gönder, tüfekli esas duruştaki gibi sağ elle tutularak omuz çukuruna yerleştirilir.

(b) Rahat Vaziyetleri:

(I) Tören rahatta; sağ el kolun alt kısmı yere paralel oluncaya kadar yukarıya doğru hafifçe kaydırılarak gönder kavranır ve alt ucu oynatılmaksızın üst kısmı ile ileriye eğilir, sağ kol bükülmeden eğik ve gergin tutulur.

(II) Birlik flaması tören rahatta, vücudun diğer kısımları da tüfekli rahatta tarif edildiği gibidir.

(c) Flamanın Kaldırılması:

TÜFEK OMUZA! "komutunda; flama gönderi iki sayılı hareketle yerden 50 cm. yüksekliğe kaldırılarak, sağ omuz boşluğuna oturacak şekilde yere dik olarak sağ elde tutulur. Sağ el işaret parmağı yere dik olarak diğer parmaklar ise gönderi kavrayacak şekilde gönder üzerinde tutulur. Sol elin esas duruştaki vaziyeti muhafaza edilir.

(ç) Flamanın Taşıma Şekilleri:

(I) Kaldırma vaziyetine getirilmiş olan birlik flaması "ADIM, KITA/BÖLÜK" ikaz bildirim komutlarında gönderin vaziyeti bozulmadan, sağ el gevşetilerek sağ kol düz olarak uzatılmış vaziyette gelinceye kadar aşağıya indirilir. Her iki kolun sağa doğru hareketiyle gönder alt demir ucu yerden bir karış (15 cm.) kadar yüksekte olacak şekilde sağ omuz boşluğuna dayanır. Sağ el başparmak önden, diğer parmaklar ise geriden olmak üzere gönder tutulur. Sol el sertçe yerine indirilir.

(II) Taşıma vaziyetindeyken "TÜFEK ÇIKAR" veya tüfek omuzda iken "ESAS DURUŞ" komutları verildiğinde, sağ el gevşetilerek, alt demirli uç yere değinceye kadar gönder aşağıya kaydırılır. Sağ el yere değen gönderi esas duruşta olduğu gibi tutar.

(III) Koşarken, flamanın üst ucu sola yukarı, alt ucu sağa aşağı gelecek şekilde, vücudun ortası ilerisinde, sağ kolun dirseği vücuda yakın ve alt kısmı yatay, sol el yaka hizasında olmak üzere vücuda çapraz olarak iki elle tutulur.

(d) Flamanın Selamlama Vaziyeti:

(I) "SELAM DUR" komutunda; birlik flaması kaldırılmış vaziyetten sol kol ile vücudun önüne çapraz gelecek şekilde öne doğru indirilir. Flama sağ koltuk altına alınır ve yatay tutulur, sağ kol dirsekten hafifçe bükülür, baş parmak uçtan sola doğru diğer dört parmak yumruk yapılarak gönder alttan kavranır. Kolun üst kısmı düşey ve vücuda yapışmış olarak bulunur. Gönderin alt uç demirli kısmı sağ koltuk altından iki karış kadar dışarıya (geriye) taşar. Sol el önden sertçe yerine getirilir.

(II) "SAĞA BAK" komutunda; flamacı başını sertçe sağa döndürerek selamlanan şahsa bakar. Selamlanan şahıs önünden bir adım geçince flamanın vaziyetini bozmadan ileriye bakar.

(III) Selam Dur Vaziyetinde;

(aa) "TÜFEK OMUZA" komutu verildiğinde, selamlamada olduğu gibi gönder sol elle tutulup flama kaldırma vaziyetine getirilir.

(bb) "ESAS DURUŞ" komutu verildiğinde, flama kaldırma vaziyetine getirildikten sonra esas duruştaki yerine indirilir.

(IV) Flama temsil ettiği komutanı ve daha üst komutanı selamlar. Flama ast komutanları selamlamaz.

4. "A" TİPİ ASKERİ TÖREN:

Onur Kıt'aları tarafından yapılır. Üç Takımlı Bölük, Saygı Atış Bataryası ve 1 nci Sınıf Bando ile sadece, Devlet Başkanları ve Cumhurbaşkanları' na yapılır. Cumhurbaşkanlarına yapılan törende Saygı Atış Bataryası kullanılmaz.

5. "B" TİPİ ASKERİ TÖREN:

Bando ve iki takımlı olarak teşkil edilen bir Onur Bölüğü ile yapılır. Genel Kurmay Başkanı'nı ziyaret eden zevata yapılacak tören, Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri Komutanlığından teşkil edilen 3 takımla yapılır.

6. "C" TİPİ ASKERİ TÖREN:

a. Genelkurmay Başkanlığı, Milli Savunma Bakanlığı, Kuvvet Komutanlıkları Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı Karargahları önünde yapılır.

b. Bu tören Yabancı Devlet Silahlı Kuvvetlerinden gelecek ziyaretçilerden Genelkurmay Başkanlığı; Kuvvet Komutanlıkları Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı Karargahları ile Milli Savunma Bakanlığından en yüksek rütbeli komutan veya amire, eşiti veya daha üst rütbeli olanlara uygulanır. Ayrıca yabancı Genelkurmay Başkan Yardımcılarının Ordu Karargahlarına gelişlerinde uygulanır.

c. Genelkurmay Karargahı ve Milli Savunma Bakanlığı önünde yapılacak törenlerde, tören kıt' ası bir Subay komutasında üç kuvvetten teşkil edilir. Miktarı 20 Erbaş/Er'dir. Bu miktarın ikisi Çavuş ikisi Onbaşı rütbesinde olup diğerleri Er'dir.

7. CENAZE TÖRENLERİ:

Vatani görevi ifa etmekte olan bir Asker, Astsubay, Subay yahut emekli olmuş Subayların vefatında askeri tören yapılır. Bu törenler şu esaslara göre düzenlenir. Vazife görmekte iken vefat eden Amiraller, Generaller ve Komutanların cenaze alayında, cenaze kabre nakledilene kadar dakika topları atılır. Bu atımların adedi müteveffanın rütbesi icap ettirdiği miktarda olacaktır. Eğer vefat denizde vuku bulmuşsa dakika topları naaş sahile nakledilirken atılır. Bilahare cenaze karaya çıktıktan sonra mezarlığa götürülürken bu sefer sahilden dakika topları atılması lazımdır.

Türk Harp Gemilerinde Subayların dışında Astsubay ve Erlerin cenazesinde gömüldükten sonra mezar üzerine veya denize atıldığı zaman naaşın üzerinden üç el tüfek atılır.

Cenaze gemide bulunduğu mahalden çıkarıldığı zamanda bayrak mezestre edilir ve defin için yeterli bir müddet geçtikten sonra tekrar toka edilir.

Açık denizdeki törenlerde naaş yerinden alınıp denize gömülene kadar bayrak mezestrede kalır. Eğer cenaze nakledilirse naaşı alan vasıta da bayrağını mezestre eder. Vefat eden fors sahibi ise tören günü akşamına kadar mezestre edilir ve güneş batarken tekrar toka ve akabinde son defa olmak üzere arya edilir. Harp'te yahut vazife dolayısıyla karaya gidilemiyorsa veya gemi kendi süratiyle 24 saat zarfında herhangi bir kara parçasına yetişemiyorsa naaş denize gömülür. Yine eğer şahıs sari hastalıktan ölmüşse hiç bekletilmeden denize gömülür.